ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

428.0712
ก 397ผ
ฉ.3

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี

บทคัดย่อ

ของ

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย

ก.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2548

ท 295213

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย. (2548). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล, รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี จำนวน 35 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง จำนวน 10 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 15 คน กลุ่มอ่อน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินงานปฏิบัติ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตราฐานและการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ ทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติส่วนมากอยู่ในเกณฑ์พอใช้

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING ON MATAYOMSUKSA4 STUDENTS' ENGLISH COMMUNICATIVE ABILITY AT THONBURIWORATAEPEEPALARUK SCHOOL, THONBURI DISTRICT

AN ABSTRACT

BY

KANCHALAKORN MAHAPATTANATHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign language
at Srinakharinwirot University
May 2005

Kanchalakorn Mahapattanathai. (2005). *The Effects of Task-based Learning on Mattayomsuksa 4 Students' English Communicative Ability at Thonburiworataepeepalaruk School, Thonburi District.* Master thesis, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Chaleosri Pibulchol, Assoc. Prof. Dr. Somson Wongyounoi.

The purpose of this study was to investigate the students' communicative ability through Task-based learning. The subjects were 35 Mattayomsuksa 4 students. They were selected by sample random sampling and were divided into three groups: the high ability group (10 students), average(15 students) and low (10 students). The instruments used in this study were the pre-test and post-test on English for communication, the task-based learning the lessons and the task evaluation form, the questionaire on students'attitude towards studying English, and on the assertive behavior questionaire in English for communication. The data was statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The results of this study revealed that :

1. The students' communicative ability following the task-based learning experiment was at an average level.

2. The students' communicative ability before and after the task-based learning experiment was significantly different at the level of .01.

3. The students' attitude towards studying English before and after the experiment was significantly different at the level of .01.

4. The students' assertive behavior in using English for communication before and after the experiment was significantly different at the level of .01.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี

ของ
นางกัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 2 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์สไร พงษ์ทองเจริญ รองศาสตราจารย์ ดร.สำอางค์ หิรัญบรณะ อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ อาจารย์สุกัญญา เรืองจรูญ และ Mr. Gareth Knight คณาจารย์สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ทางวิชาการให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้แต่งบทความและตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี อาจารย์อรพรรณ วีระวงศ์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ ศลโกสุม อาจารย์ มานิดา ชอบธรรม อาจารย์กมลา บรรทัดภัณฑ์ เลขาศูนย์ ERIC โรงเรียนซิโนรสวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ยุวดี อยู่สบาย อาจารย์อัมพร วิชัยศรี อาจารย์ถนอม ชำนาญพันธ์ บุคลากรในโรงเรียน และในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ทุกท่าน ที่ให้โอกาสและให้คำแนะนำในการทำงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณะกรรมการศูนย์ ERIC โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน นายไตรภพ โกวิทนิวัติสัย และ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมปลายปีที่ 4, 5/1,5/2,6/1,6/2 ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสร มหาพัฒนไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและอำนวยความสะดวกในทุกด้านจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้

ท้ายสุดคุณค่าหรือประโยชน์สูงสุดอันบังเกิดมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาและทดแทนพระคุณ นายจาตุกรณ์ กุณฑลจินดา บิดาที่ล่วงลับไปแล้วของผู้วิจัย นางกัลย์ยาฤก กุณฑลจินดา มารดา นายชัชพงศ์ และ นางวีณา กุณฑลจินดา น้อง หลาน และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังกายและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของงานวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมุติฐานของการวิจัย	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	7
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	9
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	16
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
5	สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	41
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	43
	อภิปรายผล	43
	ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม		49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ภาคผนวก	58
	ประวัติย่อผู้วิจัย	94

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้	25
2	แบบแผนการทดลอง	32
3	แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	36
4	แสดงร้อยละของระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	36
5	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	37
6	ผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยการประเมินตามสภาพจริง	38
7	ผลเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังการทดลอง	39
8	ผลเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังการทดลอง	40
9	แบบประเมินงานปฏิบัติ	79
10	เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ	80
11	แสดงผลของการหาค่า E1 / E2	88
12	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	89
13	ค่า t – test ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	90
14	ค่า t – test ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	91
15	คะแนนกลุ่มทดลอง	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 แผนภูมิส่วนประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่มีรูปแบบเน้นงานปฏิบัติ..... 12

2 แผนภูมิแสดงการประเมินงานปฏิบัติที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยการประเมินตามสภาพจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง..... 38

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารในยุคแห่งสังคมข่าวสาร ในการใช้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารและแสวงหาวิทยาการใหม่ๆ อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 (Geoffrey Broughton and others. 1994 : 1-3) ด้วยเหตุนี้ การสอนภาษาอังกฤษจึงได้ยึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยเน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหรือเพื่อสื่อความหมายได้และ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการใช้ภาษาทุกทักษะ คือ ทักษะฟัง พูด อ่านและ เขียน เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์การเรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้นับว่าสอดคล้องกับหลักสูตรปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและมีความสามาถในการใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่สื่อความหมายและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ (กรมวิชาการ. 2544 : 133)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เยาวชนไทยมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้หลังจากจบการศึกษาเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีความมั่นใจในการใช้ภาษา และกล้าแสดงออก (หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. 2539) ดังจะเห็นได้จากการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ทันสมัย

อย่างไรก็ตามแม้จะมีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้มีการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ปรากฏว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาไม่ประสบผลเท่าที่ควร (กรมสามัญศึกษา.2541:บทนำ) ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยและเอกสารรายงานการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เช่น งานวิจัยของ กุนทีนี จำปาเรือง (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 5 ในทักษะพูดอยู่ในระดับปานกลางแต่ทักษะฟัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของชวนี ปุริโสดม (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 3 มีผลสัมฤทธิ์ในทักษะพูดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนทักษะฟัง อ่าน และ เขียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และงานวิจัยของอารีพร หลงสมบุญ (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่าทักษะอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 1 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากการรายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ทั้งในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 และ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ผลที่ได้จากการวัดและประเมินการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่คือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะสมรรถภาพ (Proficiency) ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในการดำเนินชีวิตหรือในปริบทของสังคมโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาในด้าน

การฟัง พูด อ่าน และ เขียน (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2543 : 3) จึงอาจกล่าวได้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนประสบปัญหาเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักเรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ แม้จะเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษา ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากนักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์และกิจกรรมต่างๆ หรือรับข้อมูลข่าวสารสารสนเทศภาษาอังกฤษเป็นประจำน้อยมาก ยังผลให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนขณะที่กำลังเรียนจึงทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเป้าหมาย ประกอบกับผู้สอนจัดการเรียนการสอนภาษาในลักษณะการนำเสนอรูปแบบภาษาที่เป็นส่วนย่อยมิใช่รูปแบบการฝึกความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ในสิ่งที่ให้ความหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ หรือความสามารถในการใช้ภาษาได้ด้วยตนเองในสถานการณ์ต่างๆ จึงไม่เกิดขึ้นแก่นักเรียน (บังอร พานทอง. 2540 : 39)

จากสภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะต้องเน้นการนำเสนอรูปแบบภาษาในการสื่อสาร แล้วให้โอกาสผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยฝึกและใช้ภาษาจริงเหมือนที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจากงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่กำหนดเป็นภาระหรืองานให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามจุดมุ่งหมายทางการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ นอกจากนี้การที่จะให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับมีความสามารถในการสื่อสารนั้นต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งรูปแบบของการฝึกจะเน้นที่ลักษณะของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่จะพบได้จริงในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อของจริง (Authentic materials) หรือการฝึกในรูปกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพราะเป็นสิ่งซึ่งแสดงให้ผู้สอนทราบถึงความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในเรื่องของการฝึกทักษะด้านความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (pragmatic competence or strategic competence) ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ มีการใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้า และ น้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้ เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และไม่ใช้คำพูด (Non-Verbal) (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 109) ตลอดจนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน อันมีผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังการพูดได้เป็นอย่างดีและนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศในที่สุด (Finocchiaro. 1973 : 43-45)

ในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิดด้วยกันที่จะใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ และจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดต่างๆในการจัดการเรียนรู้ พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ นั่นคือมีงานปฏิบัติเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ภาษาและมีกิจกรรมที่หลากหลายใกล้เคียงกับสถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริง ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาจริงในการสื่อสารได้อย่างมีความหมายสอดคล้องกับแนวความคิดของเทเลอร์ (Taylor.1983) ; เอลลิส (Ellis. 1984) ; แคนดลิน(Candlin.1987) ; บีน (Breen.1987) ; นูนัน (Nunan.1989) ; ปิกาและคณะ (Pica et al.1993) ที่กล่าวว่า ภาระงานเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาจริงในการสื่อสารอย่างมีความหมาย การดำเนินการรูปแบบการสอนในลักษณะเน้นงานปฏิบัตินี้กล่าวได้ว่าเป็นการ

สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered) คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์ในการเรียน และปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง ปรับเปลี่ยน สร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนด้วยตนเอง ส่วนผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น ซึ่งสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนการสอนปัจจุบันที่มุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ วิลลิส (Willis .1996 : 52-56)ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่าแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกเป็นการแนะนำหัวข้อ หรือบอกวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรม ขั้นตอนต่อไปให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยใช้ความรู้ภาษาอังกฤษเดิมที่ผู้เรียนได้เคยเรียนรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรมที่ตั้งไว้ โดยเลือกใช้โครงสร้างของภาษาอย่างมีอิสระและหลากหลายตามความถนัด และความสามารถของผู้เรียน หรือใช้กลวิธีต่างๆในการสื่อสารจากกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองใช้ภาษาของตนเองสื่อสารในสิ่งที่ตนต้องการได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นการใช้ภาษาและการเรียนรู้ภาษาอย่างไม่รู้ตัว (Subconscious learning) จากนั้นเป็นการรายงานผลงานของคู่หรือกลุ่ม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความระมัดระวังและตรวจสอบผลงานเพื่อความถูกต้อง ท้ายสุดเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างรู้ตัว(Conscious learning) คือการวิเคราะห์ เรียนรู้ ปรับปรุงภาษา และเรียนรู้ภาษาใหม่ที่ครูผู้สอนนำเสนอภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน หรือรูปแบบภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป แล้วจึงมีการฝึกอีกครั้งหนึ่งหรือทำกิจกรรมเดิม แต่เปลี่ยนคู่ หรือกลุ่มใหม่ ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษา และรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม นำไปพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ได้มีงานวิจัยหลายชิ้นเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ซึ่งปรากฏผลการวิจัยว่าการสอนแบบวิธีการนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน เจตคติ ความมั่นใจ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นสูงกว่าการเรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู (กุสุมา โชคบำรุง. 2530 ; สุวิมล ต่ออภิชาติตระกูล. 2534; ปิยฉัตร ปลอดโปร่ง. 2535 ; วิชัย ดีพร้อม. 2538) จากผลงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ทางการศึกษานั้นไม่ได้ประเมินเพียงความรู้ความคิด และการนำความรู้ไปใช้เพียงอย่างเดียวแต่ยังประเมินในด้านความคิด อารมณ์ เจตคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนด้วยเช่นกัน

การเรียนภาษาที่ประสบผลสำเร็จไม่ใช่ได้จากการรับข้อมูลทางภาษาแล้วสะท้อนความสำเร็จในการเรียนของตัวผู้เรียนออกมาในรูปของข้อมูลทางภาษาที่ได้รับ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางภาษาที่เกิดจากการเรียน หรือเรียนรู้เพื่อรู้วิธีเรียนที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำไปใช้เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่ตัวแปรตัวหนึ่งที่นักวิจัยหลายท่านพบว่ามีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา คือ เจตคติ ดังเช่น ทักเกอร์และแลมเบิร์ต (Tucker and Lambert. 1973 : 146) ได้กล่าวว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จนั้นผู้เรียนควรมีเจตคติที่ดีต่อชนชาติเจ้าของภาษาด้วย เพราะเจตคติเป็นตัวกระตุ้นชี้นำให้เกิดความอยากเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นตัวกำหนดความแน่วแน่ ความเอาใจใส่ต่อการเรียน กำหนดความมากน้อยในการที่ผู้เรียนจะยอมรับการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จในการเรียนและยังส่งผลกระทบไปยังความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียนโดยตรง นอกจากนี้ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits.1971: 105 - 112); การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 :20) ; ซาวิยอง(Savignon. 1972 : 60)กล่าวว่าเจตคติเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของความมานะพยายาม ซึ่งเป็น

ปัจจัยที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนทางอารมณ์และความรู้สึกที่มีอิทธิพลหรือมีบทบาทต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาด้วยเช่นกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based leaming) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่มีความหมายในสถานการณ์จริง ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระในการปฏิบัติงาน เกิดการเรียนรู้ทั้งแบบไม่รู้ตัว และกระบวนการเรียนรู้รูปแบบภาษาแบบรู้ตัว ฝึกการแก้ปัญหา ได้เรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความจริง และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้ดี ดังได้กล่าวมาข้างต้นดังนั้นวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติน่าจะแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ และช่วยเพิ่มเจตคติและพฤติกรรมกล้าแสดงออกซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาและสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการใช้แนวการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติและพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ เนื่องจากการศึกษาในเรื่องการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีผู้ทำการศึกษาวิจัยมาแล้ว เช่น นฤมล สมบูรณ์ และผจงจิตต์ สิงหจันทร์ เป็นการศึกษาเพียงทักษะการพูดเพียงทักษะเดียว และเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ ผู้เรียนมีเป้าหมายเพื่อการทำงาน ซึ่งต่างจากงานที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในอันที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะสัมพันธ์ทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน โดยผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3.เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

4.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งได้แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขต ธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 41102

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ที่เรียนวิชา อ 41102 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 35 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย(Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่วิธีการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
   - 2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.3 พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลัง 2 คาบ รวมเป็น 28 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาตามที่ระบุไว้ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 41102 มาสร้างเป็นแผนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยให้มีความยากง่าย วงคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างภาษา ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 โดยแผนการสอนที่ใช้ประกอบด้วยหัวข้อ จำนวน 6 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. Class profile : Asking about personal information
2. My daily routine : Asking about daily routine and free time activities
3. Weather forecast : Asking and talking about weather/ temperature
4. My favorite dish : Describing processes of preparing and cooking food
5. Shopping : Asking for things and price
6. My dreamed person : Describe appearance / clothing

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning)

หมายถึง การเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติงานจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระหรือกลวิธีในการสื่อสารใดๆตามต้องการ เพื่อให้ได้งานตามเป้าหมายที่กำหนดให้ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีความหมาย มีจุดประสงค์ที่แท้จริงในการสื่อสารและใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2: ขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือขั้นปฏิบัติ (Task) ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นรายงานหรือนำเสนอผลงาน (Report)

ขั้นตอนที่ 3: ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษาและฝึกปฏิบัติ (Language focus) ประกอบด้วยขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ขั้นฝึกปฏิบัติ หรือ ฝึกการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Practice)

2.ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพื่อการสื่อสารในการสอบถาม การแลกเปลี่ยนข้อมูล บรรยาย ตัดสินใจ และแสดงความคิดเห็น วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึก ความรู้ ความคิด และ การกระทำหรือพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษวัดโดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.พฤติกรรมกล้าแสดงออก

หมายถึง การแสดงพฤติกรรมออกมาตามความคิด รู้สึก และ อารมณ์ ในสถานการณ์ต่างๆที่ต้องมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างเปิดเผยจริงใจตรงไปตรงมาตามสิทธิของตนอย่างเหมาะสมไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นและปราศจากความวิตกกังวลใดๆ โดยวัดจากแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมมุติฐานในการวิจัย

1.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา บทความ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1.แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3.แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและหลักการการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารได้จริง และต้องใช้ให้เหมาะกับสภาพสังคม สถานการณ์และผู้ฟังด้วย กล่าวคือ ผู้เรียนต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเรามีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไรพูดกับใคร พูดที่ไหน พูดเมื่อไหร่และพูดอย่างไร ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษา โดยมีเป้าหมายของการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามวัยและศักยภาพ จากแนวความคิดของผู้รู้หลายท่าน เช่น บราวน์ (Brown. 1980 : 202), เทย์เลอร์ (Taylor.1983: 70) , แครชเชนและเทอร์แรล ,(Krashen and Terrell. 1983 : 59-60) ,ชอมสกี้ (Chomsky. 1965 : 4), ไฮม์ (Hymes. 1981 : 58), วิดโดสัน(Widdowson.1978: 30-31) และ วิลคิน(Wilkins.1978: 41-54) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่าจุดหมายปลายทางไปสู่การสื่อสารทางภาษาได้นั้นต้องสามารถนำความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษา อันได้แก่ กฎเกณฑ์ คำศัพท์ ส่วนประกอบต่างๆของภาษามาใช้เป็นสื่อกลางในการรับรู้และสื่อความหมายของความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความรู้ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งพฤติกรรมของการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูดด้วย (Nonverbal Competence) โดยแสดงออกทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน พร้อมกันนั้นก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงให้มากที่สุด

สรุปได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นกระบวนการในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งทางด้านการฟังพูด อ่าน และ เขียน รวมทั้งการใช้ภาษาท่าทางด้วย การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องให้ผู้รับสารเข้าใจ ต้องมีความหมายทั้งต่อผู้รับและผู้ส่งสาร

1.2 หลักการและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 59-66) ได้เสนอหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ผู้สอนเลือกไปปรับใช้มีลักษณะดังนี้

1.มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร เรียนแล้วสามารถจะทำอะไรได้บ้าง และ สามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ มิใช่เพียงเรียนรู้วิธีการเท่านั้น

2.ให้ความสำคัญกับความสามารถโดยรวมมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย การสอนภาษาโดยแยกออกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ได้เท่ากับการสอนภาพรวมของภาษาทั้งหมดเพราะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารนั้นทั้งประโยคและถ้อยคำในแต่ละข้อความมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันที่จะต้องตีความเพื่อความเข้าใจโดยรวมทั้งหมดให้ถูกต้อง

3. กระบวนการมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบภาษา การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารนั้นควรจัดสถานการณ์ให้เกิดขึ้นในห้องเรียนใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษา และกลวิธีในการสื่อสาร และ เกิดความต้องการสื่อสารอย่างแท้จริง ซึ่งเหตุและปัจจัยต่างๆที่ก่อให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริงได้แก่

3.1 ความต้องการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (information gap)

3.2 ทางเลือก (choice) ผู้สื่อสารมีโอกาสเลือกว่าจะพูดอะไรและพูดอย่างไรในการสื่อความหมายคือเลือกว่าจะใช้รูปแบบภาษาใดที่เหมาะสมกับสิ่งที่จะพูด

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการสื่อสารกันนั้น ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจ ผู้ส่งสารก็จะใช้กลวิธีต่างๆ จนกว่าจะได้ข้อมูลย้อนกลับว่าผู้รับสารสามารถเข้าใจในสารนั้น

4.การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง ดังนั้นควรจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงภายใต้สถานการณ์จริงเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์กับตัวผู้เรียนและผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง ผู้สอนจึงมีบทบาทในการช่วยเหลือ แนะนำ เป็นผู้เตรียมและจัดระบบไว้เป็นอย่างดีและเหมาะสม

5.ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่จะต้องแก้ไขเสมอไป ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นความคล่องแคล่วและความเหมาะสมในการใช้ภาษาที่ถูกต้องในทุกสถานการณ์ ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาแก้สิ่งที่ผิดเฉพาะที่สำคัญ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดความผิดพลาดหรือสับสนในการสื่อสารและเพื่อไม่ทำลายความมั่นใจในการใช้ภาษาและเกิดการท้อถอยที่จะสื่อสารของผู้เรียน

จากหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ต้องมีการจัดกิจกรรมที่ให้เกิดความจำเป็นที่ต้องสื่อสาร ซึ่งเหมือนกับที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

1.3 กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 123-124) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ไว้คือ

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) จุดประสงค์หลักของกิจกรรมนี้คือ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ตนเองรู้เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันมากที่สุด โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร เช่น การหาข้อมูลที่ขาดหายไป เป็นต้น

2.กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้นอกจากเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามหน้าที่ทางภาษาแล้ว ยังมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามบทบาททางสังคม โดยการสมมติสถานการณ์ทางสังคมขึ้นให้เหมือนกับชีวิตจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด ซึ่งได้แก่ กิจกรรมบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง หรือ กิจกรรมละคร

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อการสื่อสารนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กัน ทำกิจกรรมร่วมกันโดยใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงจุดประสงค์ในการเรียนรู้และระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งต้องสอดคล้องกับกิจกรรมนั้นด้วย การเรียนการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่น รวมทั้งเป็นผู้รวบรวมแหล่งความรู้ต่างๆเป็นผู้นำขบวนการและกิจกรรมในห้องเรียน ตรวจสอบและสังเกตรับรู้สิ่งต่างๆได้อย่างรวดเร็วเพื่อทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสม กับสภาพสังคมและสภาพแวดล้อม ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกภาษาให้มากและให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรจัดให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีวิธีสอนแบบต่างๆ หลายรูปแบบด้วยกัน และวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีสอนหนึ่งตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะมีการกล่าวโดยละเอียดต่อไป

2.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

วิลลิส (Willis. 1996b : 52) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแนวคิดพื้นฐานให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติจากการปฏิบัติและได้ใช้ภาษาตามความถนัดและความสามารถของตนเองรวมทั้งประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนอย่างไม่รู้ตัว (Subconscious Learning) เริ่มต้นด้วยการเรียนรู้จากการใช้ภาษาอย่างมีความหมายก่อน หลังจากนั้นผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในเวลาเดียวกันก็เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจนเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คราเชน (Krashen. 1981 : 12-18 , 23) , คราเชนและเทอเรล (Krashen and Terrel. 1983 : 18-21 ; 26-33), เลวิส (Lewis. 1996 : 10 -16), สเกฮาน (Skehan. 1981 : 17-30) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติมนุษย์ เป็นการเรียนจากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษา (Linguistic knowledge) ขึ้นตามธรรมชาติ เริ่มต้นจากการสังเกต การตั้งสมมติฐาน และ การทดลอง ผู้เรียนจะสังเกต เรียนรู้ จดจำรูปแบบภาษาที่เป็นกลุ่มคำ วลี ที่เหมาะสมในการสื่อสารจนเกิดเป็นคลังคำศัพท์จำนวนมาก ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานการใช้ภาษาจากคลังคำศัพท์ที่ผู้เรียนสังเกตได้ หลังจากนั้นจะทดลองใช้สมมติฐานที่ตั้งขึ้น และ เปรียบเทียบผลที่ได้กับข้อมูลที่เรียนรู้มา ผู้เรียนจะเริ่มสร้างกลุ่มคำและสามารถรวบรวมภาษาได้อย่างอิสระมากขึ้นจนกลายเป็นระบบภาษาของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย การที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลตามที่ต้องการและเกิดการเรียนรู้

ภาษาได้เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนจะต้องเปิดกว้างทางการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายอยู่ตลอดเวลา เพิ่มเติมจากภาษาที่ตนได้รับจากการฟังหรือจากการอ่านอย่างเข้าใจ

2.1 คำจำกัดความของงานปฏิบัติ (Task)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของงานปฏิบัติไว้หลากหลายทางด้วยกัน ดังเช่น นูนัน (Nunan. 1999 : 25 ; citing Nunan. 1989 : 10) เสนอว่างานปฏิบัติเป็นชิ้นงานที่ทำในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษาอย่างมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนโดยเน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างภาษาและงานปฏิบัติควรจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์แบบในตัวของมันเองเช่นเดียวกันกับการดำเนินการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสมในตัวของมันตั้งแต่เริ่มต้นตอนกลางและตอนจบ ส่วนวิลลิส (Willis. 1996 : 23-26) ได้แสดงความคิดเห็นว่างานปฏิบัติที่สมบูรณ์จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน รวมทั้งใช้แหล่งความรู้เดิม ได้แก่ ความรู้รอบตัว ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ประสบการณ์ที่เป็นภาษาแม่มาช่วยในการเรียนรู้ภาษาที่สอง

จากแนวคิดข้างต้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายควบคู่ไปกับรูปแบบภาษาซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กันอยู่เสมอแล้วนั้น ผู้สอนควรพิจารณาถึงองค์ประกอบต่างๆของงานเพื่อใช้ในการออกแบบงานที่จะนำไปสอนในชั้นเรียนด้วย

2.2 องค์ประกอบของงานปฏิบัติ

นูนัน (Nunan. 1989 : 10 -11) กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติที่ใช้เพื่อเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่สำคัญ 5 ประการ คือ เป้าหมาย (Goal) ข้อมูลป้อนกลับ (Input) กิจกรรม(Activities) บทบาทครู (Teacher Role) บทบาทผู้เรียน (Learner Role) การจัดสภาพการเรียน (Setting) องค์ประกอบเหล่านี้จะสนับสนุนและสร้างงานให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติโดยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในสภาพการณ์ที่สมจริงผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่มาปรับใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างเหมาะสมและใช้ภาษาในการทำงานร่วมกันเพื่อช่วยกันคิดแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

2.3 ประเภทและรูปแบบของงานปฏิบัติ

วิลลิส (Willis. 1996 : 28) ได้แบ่งงานการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภทดังนี้

1.งานปฏิบัติที่กำหนดคำตอบแน่นอน (Closed Task) หมายถึงงานปฏิบัติที่มีเป้าหมายเฉพาะ คำสั่งชัดเจน และข้อมูลจำกัด ผลจากการปฏิบัติกำหนดแน่นอนเพียงคำตอบเดียว สามารถจูงใจให้ผู้เรียนปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างดี

2.งานปฏิบัติที่ไม่กำหนดคำตอบแน่นอน (Open task) หมายถึงงานปฏิบัติที่เป้าหมายไม่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับกลวิธีของการปฏิบัติงานและประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคนเป็นงานปฏิบัติซึ่งผลที่ได้มีความแตกต่างและหลากหลายวิธีการในการได้คำตอบ

ประเภทของงานปฏิบัติที่ใช้ในการเรียนการสอนจะเป็นงานที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาเพื่อให้สามารถทำงานปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

รูปแบบของงานปฏิบัติของวิลลิส (Willis. 1996a : 26 -28) แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1.การจัดทำรายการ (Listing) มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ความคิดแล้วพูดหรืออธิบายความคิดนั้นโดยวิธีการที่เกี่ยวข้องคือ การรวบรวมความคิด การค้นหาความจริง

2.การเรียงลำดับและการจัดประเภท(Ordering and sorting) มี 4 วิธีการหลักคือ การเรียงลำดับหัวข้อ การจัดลำดับตามหลักเกณฑ์ การจัดประเภท การแบ่งประเภท

3.การเปรียบเทียบ (Comparing) การเปรียบเทียบข้อมูลประเภทคล้ายคลึงกันแต่แตกต่างเพียงแหล่งที่เกิดหรือรายละเอียด โดยมีวิธีการดังนี้ คือ การจับคู่ การค้นหาความเหมือน การค้นหาความแตกต่าง

4.การแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นงานปฏิบัติที่ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงเหตุผล ประสบการณ์และความฉลาดของตน ช่วยกันในการแก้ปัญหาที่กำหนดขึ้น หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง หลังจากนั้นผู้เรียนจะออกเสียงลงคะแนนโดยเปรียบเทียบงาน การนำเสนอ การให้เหตุผลและถกเถียงกันว่าการแก้ปัญหาของกลุ่มใดดีที่สุด

5.การแลกเปลี่ยนประสบการณ์(Sharing personal experiences) งานปฏิบัติประเภทนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดถึงตนเองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันกับบุคคลอื่นอย่างอิสระทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

6.งานสร้างสรรค์ (Creative tasks) คือการทำโครงงาน (Projects) ผู้เรียนอาจทำงานเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มในการทำงานสร้างสรรค์อย่างอิสระ

2.4 ขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางภาษาเพิ่มขึ้น วิลลิส (Willis. 1996a: 52-64) ได้จัดขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยวิธีนี้ไว้ 3 ขั้นตอน ตามภาพประกอบต่อไปนี้

ที่มา : Willis. 1996 a: 38

ภาพประกอบ 1 ส่วนประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่มีรูปแบบเน้นงานปฏิบัติ

จากภาพประกอบสามารถอธิบายขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติโดยละเอียดดังนี้

2.4.1 ขั้นก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนการแนะนำชั้นเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของการเรียน และงานปฏิบัติ โดยปกติแล้วกระบวนการเตรียมงานปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ใช้เวลาสั้นๆ อาจใช้เวลา 2-20 นาที ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนหัวข้อเรื่องและประเภทของงานว่ามีความยากสลับซับซ้อนมากน้อยเพียงใดการเตรียมหัวข้อเรื่องหรืองานปฏิบัตินั้นผู้สอนควรเตรียมศึกษามาก่อน อาจใช้ต้นแบบจากบทเรียนในหนังสือเรียนหรือคิดขึ้นมาเองเป็นการเสริมหนังสือก็ได้ งานปฏิบัติที่ใช้บทเรียนเป็นพื้นฐาน สามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้จากการอ่านและการฟังได้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ภาษาจากงานปฏิบัติที่มีหลายรูปแบบและใช้กลวิธีที่แตกต่างกันในการสื่อความหมายเพื่อให้ได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดให้ บท

เรียนที่ใช้ควรเป็นบทเรียนที่มีความสำคัญ เป็นที่ต้องการของผู้เรียนและภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ในชีวิตจริงมาช่วยในการสื่อความหมายถึงสิ่งที่เห็น ได้ยิน ได้อ่านมา

กระบวนการเตรียมงานในชั้นเรียน สามารถแบ่งเป็น 5 ข้อดังนี้

1.ผู้สอนจำเป็นต้องช่วยผู้เรียนโดยแนะนำหัวข้อเรื่องที่จะเรียน เช่น ครอบครัว โรงเรียน เป็นต้นซึ่งควรจะเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยเพราะทำให้เข้าใจง่าย

2.ผู้สอนช่วยผู้เรียนในการทบทวนคำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ระลึกถึงคำศัพท์ วลี โครงสร้างภาษาที่เคยเรียนมาแล้ว โดยใช้เกมช่วยในการทบทวนคำศัพท์ในหัวข้อของการเรียนนั้นๆ ขั้นก่อนการปฏิบัตินี้ผู้เรียนสามารถจดจำคำ กลุ่มคำ โครงสร้าง ที่ต้องนำไปใช้ในกิจกรรมต่อไป ซึ่งมีประโยชน์ทั้งในระหว่างการทำงานปฏิบัติ และใช้นอกห้องเรียนได้ ผู้สอนอาจสอนคำศัพท์ใหม่หรือวลีที่จำเป็น แต่ไม่ใช่สอนคำศัพท์หรือภาษาใหม่เป็นจำนวนมาก และเช่นเดี่ยวกับที่ไม่สอนโครงสร้างหลักไวยากรณ์ใดๆทั้งสิ้น ผู้สอนอาจระดมสมองทั้งชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน เด็กที่เรียนดีได้แสดงออกและเด็กอ่อนได้รับข้อมูลเพิ่มเติม และเป็นสิ่งที่มาจากความรู้เดิมของผู้เรียนมิใช่จากผู้สอน ซึ่งกระบวนการนี้เป็นการสร้างความมั่นใจแล้วยังเตรียมพร้อมผู้เรียนในการปฏิบัติงานอีกด้วย

3.การให้คำสั่งในการปฏิบัติงานเพื่อมั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจขั้นตอน เป้าหมาย และผลงานที่ต้องการจากการปฏิบัติงาน ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าควรจะเริ่มงานอย่างไร แต่ละคนควรจะทำอะไรบ้าง ใช้เวลาเท่าไร และทำอย่างไรกับผลงานที่ได้

4.ให้เวลาสำหรับผู้เรียนในการเตรียมตัว กำหนดเวลาให้เหมาะสมซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของงานเพื่อศึกษางาน เตรียมภาษาและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน

5. การจัดบรรยากาศห้องเรียน ควรศึกษาว่างานปฏิบัติเป็นงานเดี่ยว งานคู่ งานกลุ่ม หรืองานทั้งชั้นเรียน เพื่อจัดสถานที่ตามงานปฏิบัตินั้นๆ และถ้าผู้เรียนในชั้นเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างกัน ผู้สอนควรสังเกตว่าผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือหรือไม่อย่างไร ควรจัดกลุ่มการเรียนให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้ผลงานตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้เรียนจะเกิดความเชื่อมั่นและพัฒนาการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

2.4.2 ขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

2.4.2.1 การดำเนินงานปฏิบัติ (Task)

- ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานอย่างอิสระสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองในการใช้ภาษา ครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงสังเกตการณ์เท่านั้น การสังเกตควรอยู่ในระยะที่ห่างพอควร เพื่อที่ผู้เรียนจะได้ไม่มีโอกาสขอความช่วยเหลือจากผู้สอนอยู่ตลอดเวลา จะช่วยเหลือเมื่อจำเป็นเท่านั้น ให้รู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้สอนควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย

หลังการปฏิบัติงานแล้วเป็นเวลาสำหรับผู้สอนที่จะแนะนำสิ่งที่พบเห็นในขณะที่สังเกตรูปแบบภาษาที่นักเรียนใช้ 2 -3 ประเด็น ในทางที่ดีไม่ควรกล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ หรือสรุปผลงานของผู้เรียนเพราะว่าประเด็นเหล่านี้จะเป็นขั้นตอนต่อไปของการปฏิบัติงาน ผู้เรียนควรทำงานขั้นต่อไปด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และการใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ผู้เรียนควรมีโอกาสได้เน้นเรื่อง

ความถูกต้องของการใช้ภาษา การรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนต่อหน้าผู้อื่น จะช่วยให้ผู้เรียนระมัดระวังเรื่องของความถูกต้องในการใช้ภาษามากขึ้น

2.4.2.2 การวางแผนรายงาน (Plan)

เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น ขั้นตอนในการวางแผนอาจทำได้ดังนี้

1. ผู้สอนควรบอกผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงาน เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน และถ้าผู้สอนได้บอกผู้เรียนก่อนการลงมือปฏิบัติงาน จะช่วยสร้างแรงจูงใจในการวางแผนมากขึ้น

2.ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์ของการรายงานผลการปฏิบัติงานแต่ละประเภทเพื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติต่องานนั้นได้ถูกต้อง

3.แจ้งให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจนว่าจะนำเสนอในรูปแบบใด สามารถใช้เครื่องอำนวยความสะดวกใดบ้าง

4.ผู้สอนแน่ใจว่าผู้เรียนรู้แหล่งในการค้นหาข้อมูล

5. ผู้สอนควรกำหนดระยะเวลา หรือความยาวของเนื้อหาในการรายงาน

6. กำหนดหน้าที่ในการทำงานคู่ หรือทำงานกลุ่ม เมื่อสังเกตว่าผู้เรียนทำงานคนเดียวควรกำหนดว่าแต่ละคนรับผิดชอบในเรื่องใด เช่น ช่วยกันหาคำศัพท์ หรือ ช่วยเขียน

กล่าวโดยสรุปผู้สอนจะมีหน้าที่ช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้เรียน แต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานและแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน จนกว่าผู้เรียนขอความช่วยเหลือพร้อมทั้งให้กำลังใจแก่ผู้เรียนในการทำงานตลอดเวลา

2.4.2.3 การรายงานหรือการนำเสนอ (Report)

การนำเสนอผลการปฏิบัติงานเป็นบทสรุปของขั้นการปฏิบัติงาน ขั้นตอนนี้เป็นการสนับสนุนการทำงานในช่วงการวางแผนและการร่างข้อมูล เวลาที่ใช้ในการนำเสนอขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนและประเภทของงานปฏิบัติ ใช้เวลาสั้นๆ 2-3 นาทีขึ้นไป โดยผู้สอนคิดคำนวณจำนวนผู้เรียน เวลา ที่จะนำเสนอผลงาน บางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องให้ทุกกลุ่มนำเสนอเต็มรูปแบบ ผู้สอนมีหน้าที่เพียงเป็นประธานการดำเนินงาน จดบันทึก สรุปความการรายงาน พร้อมทั้งคำศัพท์ วลี คำแสดงความรู้สึกต่างๆ รูปแบบของประโยคที่ดีและมีประโยชน์ เพื่อที่จะใช้ในการสอนหรือการแก้ไข ห้ามรบกวนในขณะที่ผู้เรียนรายงาน เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ในขณะเดียวกันผู้เรียนต้องจดบันทึกการรายงานนั้นๆด้วยเช่นกัน เพื่อนำมาสรุปและให้คำแนะนำต่างๆ

เมื่อสังเกตจากภาพประกอบที่ 1 หน้า 12 จะพบว่า ผู้เรียนมีโอกาสได้ฟังบันทึกการปฏิบัติงานของเจ้าของภาษาที่มีลักษณะของงานปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจอยู่ในขั้นตอนก่อนการปฏิบัติ(Pre-task) หรือขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task cycle) ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงานแต่ละประเภท เนื่องจากการฟังบันทึกนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา และคุ้นเคยกับภาษาเป้าหมายมากขึ้น

2.4.3 ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus)

ขั้นนี้เป็นกระบวนการสุดท้ายที่ผ่านขั้นตอนของการลงมือปฏิบัติงานผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษา และใช้ภาษาสื่อความหมายที่ต้องการได้ จนได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมาย มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน

โดยไม่มีการให้ตัวป้อนทางภาษา หลังจากผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วแล้วขั้นต่อไปคือการเรียนรู้รูปแบบภาษาเพื่อใช้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการเรียนรู้รูปแบบของภาษานี้มี 2 ขั้นตอนด้วยกันคือ

2.4.3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis)

ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายรูปแบบภาษาซึ่งใช้แบบเรียนของผู้เรียนเป็นพื้นฐานหรือบทสนทนาที่ได้จากการบันทึกภาษาของเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วที่มีลักษณะของงานปฏิบัติคล้ายคลึงกับงานปฏิบัติของผู้เรียน ในขั้นนี้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โครงสร้างภาษา และคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นทีละน้อยด้วยตนเอง โดยการฟัง การสังเกต การตั้งคำถาม เพื่อค้นหาความหมายและรูปแบบภาษาที่ถูกต้องที่ผู้เรียนต้องการรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนอาจสนใจรูปแบบภาษาอื่นที่นอกเหนือไปจากภาษาเป้าหมายก็ได้

การวิเคราะห์รูปแบบภาษา สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

—ความหมายของโครงเรื่อง ความคิดเห็น โครงสร้างภาษา หน้าที่ (Semantic , concepts, themes, notions, function)เช่น ให้หาคำ วลี ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องนั้น

—คำ หรือส่วนประกอบของคำ (Words or parts of words) เช่น หาข้อความที่มีคำกิริยาที่ลงท้าย -ing หรือ -ed คำที่เติม Prefixes เช่น un- แล้ววิเคราะห์หาหน้าที่ของคำนั้น

—การแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of meaning and use) เช่น คำกริยาที่ลงท้ายด้วย -ing เป็นคำที่ตามหลัง verb to be หรือ คำกิริยาอื่น เช่น like, stop , start etc. หรือเป็นการบรรยายลักษณะคน สิ่งของ

—เสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : intonation,stress and sounds) เช่นการเน้นพยางค์ในคำ การเน้นคำในวลี หรือประโยค การจบประโยคด้วยเสียงสูง หรือเสียงต่ำ อาจทำขณะที่ผู้เรียนฟังเทป หรือจากบทสนทนาแล้วตรวจสอบจากเทป

ขั้นตอนนี้ผู้เรียนยังคงเป็นผู้ลงมือทำงาน โดยอาจทำคนเดียว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ผู้สอนจะคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ให้ผู้เรียนฝึกคิด และค้นพบด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมเสร็จ ผู้สอนตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้งชั้นเรียนโดยการถามตอบ หรือแต่ละกลุ่มให้เหตุผลแล้วเขียนขึ้นบนกระดานซึ่งอาจใช้ในการแบ่งประเภทรูปแบบภาษาในภายหลังได้อีก จากนั้นผู้เรียนจดบันทึกต่างๆที่ตนเองสนใจและเป็นประโยชน์ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำ วลี หรือประโยคก็ได้เพราะผู้เรียนมีโอกาสได้พูดหรือได้ยินมาหลายครั้งแล้ว

2.4.3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน หลังจากการวิเคราะห์ภาษาแล้วโดยผู้เรียนอาจฝึกเดี่ยว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือฝึกพร้อมกันทั้งชั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการฝึก หรือการจัดการของผู้สอนเอง เช่นฝึกการออกเสียง อ่านบทสนทนา การเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัตินี้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนต่างๆทั้ง 3 ขั้นคือ ขั้นก่อนการปฏิบัติ ชั้นการทำงานปฏิบัติ และขั้นวิเคราะห์ภาษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดแก้ปัญหา ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติทั้งด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เกิดความรับผิดชอบในการทำงาน สามารถสร้างภาษาที่ซับซ้อนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีความหมายมากยิ่งขึ้น ทางด้านการใช้เวลาในแต่ละขั้นตอนนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของงานปฏิบัติและความสามารถของผู้เรียน

งานในขั้นวิเคราะห์ภาษาควรวิเคราะห์ในระดับ คำ วลี แล้วค่อยๆเพิ่มเติมในเรื่องไวยากรณ์ อาจกล่าวได้ว่าผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้น่าสนใจและ ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน สิ่งที่ได้คือทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศดังที่ผู้เรียนตั้งใจไว้

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติยังตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวการสอนของการเรียนรู้ภาษาแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered approach) โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในฐานะผู้เรียนภาษา สามารถแสวงหาความรู้ต่างๆด้วยตนเอง มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้ว ให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ สามารถประเมินปัญหาและความก้าวหน้าของตนเอง และ สามารถบอกถึงความสนใจและความต้องการจากการเรียนภาษา รวมถึงได้มีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา การเลือกวิธีการในการเรียน กระบวนการที่ใช้เพื่อให้ตนเกิดการเรียนรู้ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 17) ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้เสนอแนะแนวทางกระบวนการเรียนรู้ (Learning How to Learn) เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาความรู้ให้สมบูรณ์ขึ้นและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเรียนการสอน (สัมฤทธิ์ ศักดิ์เรืองฤทธิ์. 2542 : 4 - 6) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงตนเอง และ เกิดการพัฒนาทางภาษาขึ้นได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวมาใช้ในขั้นตอนต่างๆทั้ง 3 ขั้นของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาปัจจัยที่นอกเหนือจากด้านความรู้ ความคิด เชาว์ปัญญาทางด้านทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เคยชินและคล่องแคล่วแล้ว ปัจจัยทางด้านความรู้สึกและจิตใจ นับว่าเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่นักวิจัยพบว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาและช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ตัวแปรนั้นได้แก่ เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อความรู้ ความสามารถของตนและการใช้ภาษา

3.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นปรากฏการณ์ทางจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อนอันเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้หลากหลายด้วยกัน ซึ่งมีความคล้ายคลึงหรือเป็นไปในทำนองเดียวกันดังนี้

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) ;เดโช สวนานนท์ (2521 : 26) ;ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 1) ; ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 - 2) ; เพราพรรณ เปลี่ยนภู่ (2540 : 87-88) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆอันเป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้ผู้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม(Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม ส่วนนักการศึกษาต่างประเทศอย่าง กูด (Good. 1959 : 48) ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 541) ดาร์เลย์ (Darley. 1991 : 611) กับ เกลียตแมน (Glietman. 1992 : 309) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอาจเป็นการยอมรับหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใดๆ เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจ ต่อสิ่งนั้นๆ

เจตคติสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้เพราะเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และการซึมซับเอาเจตคติที่มีอยู่เดิมในสังคมมาเป็นวิธีการที่บุคคลนำมาใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อม อาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3-4) ; ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 4-5) ; และ แมคไกวร์ (Mcquire. 1969 : 155-156) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบไว้ในลักษณะเดียวกันว่าเจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งต่างๆ

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่งและส่งผลให้บุคคลเป็นตัวกำหนดในการประเมินสิ่งเร้านั้นว่าเป็นที่พอใจหรือไม่ อย่างไร

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component หรือ Action Tendency Component) หมายถึง ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมหรือมีปฏิกิริยาตอบสนองไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่าเจตคติเป็นการรายงานถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นความรู้ซึ่งทั้งหมดจะประกอบกันสร้างความรู้สึก อันเกิดจากการประเมินค่าทั้งทางบวกและทางลบ การเรียนรู้หรือการรับรู้และความรู้สึกนี้มีแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น

3.4 แนวการสร้างและการพัฒนาเจตคติต่อการเรียน

เจตคติเป็นเรื่องของการเรียนรู้ ดังนั้นเราจึงสามารถสร้างเจตคติให้กับบุคคลได้

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 33) กล่าวว่าการสร้างการเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยการจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและความสนุกสนาน นอกจากนี้ตัวผู้สอนก็ต้องเป็นต้นแบบที่ดีในด้านความคิด ความประพฤติ การมีระเบียบวินัย ด้านการเรียนรู้และสังคม

2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้การชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสม ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์ต่อตนเอง ให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัดและความต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ และพยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเอง โดยมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ

การเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งที่ควรกระทำด้วยความระมัดระวังรอบคอบและควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ หรือวางเงื่อนไข เพราะนั่นหมายถึงการเสียเวลาเปล่า ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจึงมีบทบาทที่สำคัญมากในด้านการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็ก

3.5 บทบาทของเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ

เจตคติเป็นตัวกระตุ้นชี้นำให้เกิดความอยากเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นตัวกำหนดความแน่วแน่ความเอาใจใส่ที่มีต่อการเรียน ความมากน้อยในการที่ผู้เรียนจะยอมรับการเรียน และเจตคติยังทำให้ผู้เรียน

เกิดความพอใจเมื่อประสบความสำเร็จในการเรียนหรือเกิดความผิดหวังเมื่อผลการเรียนล้มเหลว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซาวิยอง (Savingnon. 1972 : 24)ที่กล่าวว่าเจตคติเป็นแรงขับภายในของแต่ละบุคคลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายามและเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง มีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเต็มใจที่จะเรียน ลิตเติลวูด (Littlewood. 1984 : 55-56) เป็นอีกผู้หนึ่งที่เห็นว่าการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็เหมือนกับการเรียนรู้ของมนุษย์ในแขนงอื่นๆที่เจตคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ นอกจากนี้ไคลน (Klein. 1990 : 37-38) และ การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 20) กล่าวว่า เจตคติมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษานั้นขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษา ส่วนแครชเชน (Krashen. 1981 : 19) เสริมว่าเจตคติและความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่ขึ้นต่อกันเองทั้งนี้ เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำและมีเจตคติที่ดี หรือมีความถนัดสูงแต่มีเจตคติในทางลบก็ได้

4.แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ลักษณะแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตลอดจนรูปแบบของการฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 นั้นล้วนเป็นเรื่องของความกล้าแสดงออกทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรการศึกษากำหนดไว้ได้นั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพฤติกรรมกล้าแสดงออกกันอย่างจริงจัง

ความหมายของพฤติกรรมกล้าแสดงออก

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก(Assertive behavior) นั้น สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541 : 133) ได้ให้ความหมายของคำนี้ว่าเป็นความสามารถที่จะเสนอหรือแสดงออกของบุคคลได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุดตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่และสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้ด้วยวิธีการทางบวกโดยปราศจากความวิตกกังวล

หลุย จำปาเทศ (2533 : 127) กล่าวว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมของบุคคลทั้งทางด้านภาษา ถ้อยคำ และ ภาษาท่าทาง ที่ก่อประโยชน์แก่ตนเองและผู้ที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วยโดยไม่ก้าวก่ายสิทธิซึ่งกันและกัน

บาวเวอร์และบาวเวอร์ (สามารถ เลิศโอภาส. 2539 : 34 อ้างอิงจาก Bower and Bower. 1976 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกมีหลายรูปแบบ กล่าวคือ เป็นความสามารถที่จะแสดงความรู้สึกต่างๆ เป็นการเลือกว่าจะทำอย่างไร เป็นการแสดงสิทธิของตนตามความเหมาะสม เป็นการเพิ่มความภาคภูมิใจให้แก่ตนเอง เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองมากขึ้น เป็นการแสดงความไม่เห็นด้วยเป็นการวางแผนที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองและเป็นการขอร้องให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อต้านด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกของความรู้สึกนึกคิดทั้งทางด้านภาษา น้ำเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่ตนเองและเป็นการกระทำที่แสดงถึงความต้องการและปฏิเสธสิ่งที่ตนไม่ต้องการให้ผู้อื่นรู้อย่างมีเหตุผลซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการกระทำตามสิทธิของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

ลักษณะของผู้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ในการพิจารณาถึงลักษณะนิสัยกล้าแสดงออกนั้นอาจพิจารณาได้จากพฤติกรรมของบุคคลว่ามีการแสดงออกไปในทางที่กล้าแสดงออกมากน้อยเพียงไร ซอลเตอร์ (พรรณราย ทรัพยะประภา. 2524 : 48-50 ; อ้างอิงจาก Salter. 1979 : unpaged) และ บาวเวอร์ และ บาวเวอร์ (วงพักตร์ ภู่พันธ์ศรี. 2523 : 21-23 ; อ้างอิงจาก Bower and Bower. 1976 : 4-5) ได้สรุปลักษณะพฤติกรรมที่จัดว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกดังนี้

1.การพูดแสดงความรู้สึก (Use Feeling - Talk) เป็นการแสดงให้เห็นถึงความชอบและความสนใจของตัวเองได้อย่างไม่ขัดเขิน มากกว่าที่จะพูดอะไรออกมาอย่างกลางๆ

2.การพูดเกี่ยวกับตนเอง (Talk about Yourself) ถ้าทำอะไรสักอย่างที่มีคุณค่าและน่าสนใจ ก็สามารถที่จะเล่าให้เพื่อนๆทราบเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม

3.การพูดทักทายปราศรัย (Make Greeting Talk) เป็นการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักมากขึ้น ยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความยินดีที่ได้พบกับบุคคลดังกล่าว

4.การยอมรับคำชมเชย (Accept Compliment) สามารถยอมรับคำชมเชยได้อย่างจริงใจแทนที่แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างตรงข้าม

5.การแสดงสีหน้าอย่างเหมาะสม (Use Appropriate Facial Talk) เป็นการแสดงออกทางสีหน้าและน้ำเสียงที่มีความหมายตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ทำให้กล้าสบตากับคู่สนทนา

6.การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ (Disagree Mildly) เมื่อไม่เห็นด้วยกับคนบางคนก็แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพและอย่างเหมาะสม

7.การขอความกระจ่างแจ้ง (Ask for Clarification) เมื่อได้รับคำแนะนำ สั่งสอน หรือคำอธิบายที่ไม่ชัดเจน สามารถขอร้องให้บุคคลนั้นพูดใหม่อีกครั้งให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

8.การถามเหตุผล (Ask Why) เมื่อถูกขอร้องให้ทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่ดูเหมือนว่าไม่มีเหตุผลสมควร ก็กล้าถาม โดยใช้น้ำเสียงสุภาพและไม่ทำหน้าบึ้งตึง

9.การแสดงความไม่เห็นด้วยในขณะนั้น (Express Active Disagreement) ถ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับผู้อื่นก็สามารถพูดแสดงความไม่เห็นด้วยได้

10.การกล่าววาจารักษาสิทธิ (Speak up for Your Rights) เมื่อรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบโดยไม่ยุติธรรมก็สามารถที่จะแสดงสิทธิอันชอบธรรม และขอให้คนอื่นแสดงความยุติธรรม

11.การแสดงความมั่นคง (Be Persistent) ถ้ามีความไม่สบายใจหรือต้องการร้องทุกข์ในเรื่องที่มีเหตุผลสมควรก็กล้าที่จะดำเนินการร้องทุกข์ได้จนประสบความพอใจ

12.หลีกเลี่ยงการที่จะต้องแสดงเหตุผล ความคิดเห็น (Avoid Justifying Every Opinion) ในการอภิปรายหรือการเจรจากับใครก็ตามถ้าถูกโต้แย้งอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะทั้ง 12 ประการนี้สามารถจะระบุได้ว่าบุคคลซึ่งมีลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอันอาจจะส่งผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

ในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การแสดงออกของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะการที่นักเรียนแสดงออกจะทำให้ผู้สอนได้ทราบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่าง

ถูกต้องตามปริบทของสังคมเพียงใด เพราะตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นผู้เรียนมีความสามารถทางการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และตัวบุคคล เป็นการบูรณาการทางภาษาให้เหมาะสมกับปริบททางสังคม การแสดงออกทางวาจา สีหน้า และท่าทีจึงเป็นสิ่งที่ต้องแสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นพฤติกรรมกล้าแสดงออกและการเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีความสัมพันธ์กัน

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการสอนเพื่อการสื่อสารหรือการสร้างงานเพื่อให้การสอนเพื่อการสื่อสารบรรลุเป้าหมายมีดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

พราบู (Prabhu. 1979 : 136 -139) ได้จัดโครงการสอนโดยใช้หลักสูตรการสอนที่ใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Syllabus) โดยใช้สอนนักเรียนทางตอนใต้ของอินเดียอายุ12-15 ปี เคยเรียนภาษาอังกฤษมา 3 ปี ทุกบทเรียนจะมีกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ 1 กิจกรรม เช่นการอ่านแผนที่ การตีความจากข้อมูลในตาราง การฟังเรื่อง หรือ อ่านเรื่องแล้วให้เติมคำ ให้สรุป การแก้ปัญหา เป็นต้น ในระยะเริ่มต้นมีผู้เรียนที่สามารถทำกิจกรรมได้มีจำนวนน้อยแต่ระยะหลังเริ่มดีขึ้น การประเมินผลโดยการทดสอบเป็นที่น่าพอใจจึงดำเนินโครงการในปีต่อๆมา

โคลแมน (Coleman. 1987 : 121-145) ได้สร้างแบบเรียนประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและนำไปใช้กับผู้เรียนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซียพบว่าสามารถใช้งานปฏิบัติกับชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนได้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารที่สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอื่นได้

บาร์บาร่าห์ ซอย มิลลิ่ง (Barbara Choi-Milling. 1998 : Abstract) ได้ศึกษาหลักสูตรแนวคิดการสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานและการพัฒนาการสร้างหลักสูตรสำหรับกลุ่มนักเรียนจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของโรงเรียนมัธยมรัฐบาลอายุ 11-13 ปี จำนวน 6 คน งานวิจัยนี้ได้ใช้วิธีมุ่งปฏิบัติงานในการพัฒนาการใช้ภาษาในการสื่อสารซึ่งเน้นความต้องการและลีลาการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนของแต่ละบุคคลและเรียนรู้ภาษาโดยการเร้าอวัยวะสัมผัส ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมมุ่งเน้นงานปฏิบัติมีประสิทธิภาพดีนักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมอเมริกันและสนใจต่อโครงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สมาคมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศกรีซ (TESOL GREECE. 2003 : Online) ได้ทำการศึกษาถึงแนวคิดใหม่ในการออกแบบหลักสูตรการศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักเรียนในระดับประถมศึกษา เกรด 6 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติแบบสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) ซึ่งเป็นเอกสารจริง (Authentic Text) ในการทดลองนี้เน้นกิจกรรมเป็นคู่ และ เป็นกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแนวคิดของเจน วิลลิส ผลการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนและมีการใช้ศัพท์ตลอดจนเทคนิคต่างๆในการปฏิบัติงานอย่างหลากหลาย นักเรียนจะให้

ความสำคัญในขั้นเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานผล อีกทั้งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนที่ไม่ชอบพูด ได้มีโอกาสพูดมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

สมลักษณ์ สุเมธ (2539 : ง ; 113-118) ได้ทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5และ6 ในโรงเรียนเอกชน กรุงเทพฯ ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้ปรากฏผลว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเพิ่มขึ้น .95 ของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐานของกลุ่มและค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 65.62 คือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16.03 ของคะแนนเต็ม

สุคนธ์ทิพย์ วัฒนามระ (2539 : 64-66) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนายเรืออากาศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คนและกลุ่มควบคุม 20 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะรวม และแต่ละทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติตามคู่มือครูโดยมีครูเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมปอง บุญสมศรี (2541 : บทคัดย่อ ; 71) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 41 คน มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักเรียนกลุ่มที่ทำกิจกรรมมุ่งเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จังหวัดอุทัยธานี ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนมีพัฒนานการด้านความสามารถในการใช้ภาษาทางการพูดและการเขียนเพิ่มมากขึ้นซึ่งจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ภาษาจริงอันหลากหลายของนักเรียนในขั้นก่อนการปฏิบัติ ขั้นทำงานปฏิบัติ ขั้นฝึกปฏิบัติของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินักเรียนมีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทางการพูดและการเขียนอย่างมีความหมายเพิ่มขึ้นและรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารมีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้นด้วย

ผจงจิตต์ สิงหจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในรายวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพรวมทั้งเจตคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมศิลปภาษาและคณิตศาสตร์ โรงเรียนสตรีภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่าการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติและการฝึกงานในสถานประกอบการทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ และมีเจตคติในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้สรุปได้ว่ากิจกรรมและงานปฏิบัติมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาเป็นอย่างมากและยังช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย อีก

ทั้งขั้นตอนต่างๆในการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสนับสนุนการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีต่างๆในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างอิสระ ตามความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยตรง ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะต่างๆในการใช้ภาษาได้ถูกต้องอย่างมีความหมายและเหมาะสมกับสถานการณ์ตลอดจนได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นักวิจัยได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

แคเธอรีน มอร์โรว์ ราเมจ (Katherine Morrow Ramage. 1987 : 855) ได้ศึกษาวิจัยถึงปัจจัยทางด้านแรงจูงใจ และเจตคติ ที่เป็นตัวทำนายความต่อเนื่องในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนและการไม่เรียนต่อภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนภาษาฝรั่งเศส , ภาษาสเปน ผลการวิจัยปรากฏว่าเจตคิและแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อและไม่เรียนต่อภาษาต่างประเทศของนักเรียน

งานวิจัยในประเทศ

กุสุมา โชคบำรุง (2530 : 43-46) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนโดยการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าและมีเจตคติต่อการเรียนและเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ชัยยา เปรมภักดี (2543 : 76) ได้เปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์-คณิตศาตร์จังหวัดจันทบุรี ผลการทดลองพบว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre- Based Approach) สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการที่ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเกิดจากวิธีการสอนที่อาศัยกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถและความต้องการของผู้เรียนและผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นอย่างอิสระด้วยตนเอง ซึ่งช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนและส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษอีกด้วย

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ผลงานวิจัยต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศที่ได้รวบรวมมามีดังนี้

งานวิจัยต่างประเทศ

บรีเด็นบาซ (มะลิวรรณ์ จันทร์พุ่ม. 2542 : 50 ; อ้างอิงจาก Breidenbach. 1977 : unpaged)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมในการแสดงออกของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงโดยตั้งสมมติฐานว่า (1) เด็กวัยรุ่นที่ได้รับการฝึกจะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากขึ้น (2) เด็กวัยรุ่นจะมีอัตมโนทัศน์เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นอาสาสมัครทั้งสิ้น มีอายุระหว่าง 16-18 ปี ผลปรากฏว่าภายหลังการฝึกกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมใน การแสดงออกมากขึ้นและอัตมโนทัศน์เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกรายงานว่าเห็นคุณค่าในตัวเองและพอใจในสภาพของตนเองมากขึ้นด้วย

งานวิจัยในประเทศ

สามารถ เลิศโอภาส (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียน พฤติกรรมกล้าแสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดราชบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆพบว่าตัวแปรด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 37.19

พนอ สงวนแก้ว (2541 : 85) ได้ศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (English proficiency)และพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัด ราชบุรี พบว่านักเรียนที่มีสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษสูงและมีระดับพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษสูงจะมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มเดียวกันที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษต่ำกว่า

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สามารถฝึกฝนให้เกิดขึ้นได้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมีอิสระในการใช้ภาษาในการปฏิบัติงานทั้งงานกลุ่ม งานเดี่ยว และใช้วิธีการเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของตน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดแนวคิดและทฤษฎีแนวการสอนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของ Willis และ องค์ประกอบของงานปฏิบัติเพื่อการสื่อสารของ Nunan ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยมีขั้นสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ การแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ ขั้นการทำงานปฏิบัติ ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา และ ฝึกปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าน่าที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระ เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ มีโอกาสในการเลือกและตัดสินใจในการดำเนินการที่เหมาะสมด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจ เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ด้วยการระดมความคิด การแสดงความคิดเห็น การทำงานเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือ เป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การได้ชิ้นงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ความภูมิใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออกและตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องผลการใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน(อ41102) ภาคเรียนที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี จังหวัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ41102) ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2547 เป็นจำนวน 35 คน โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

1.สำรวจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งหมด 4 ห้อง ที่จัดโดยคละคะแนนรวมจากการสอบเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกมา 1 ห้อง จำนวน 35 คน

2.จัดกลุ่มนักเรียนจากคะแนนสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยได้จัดคะแนนของนักเรียนจากมากไปหาน้อย แล้วกำหนดให้ตำแหน่งเปอร์เซนไทล์ที่ 30 (p_{30}) ลงมาเป็นกลุ่มอ่อน ได้จำนวนนักเรียน 10 คน ตำแหน่งเปอร์เซนไทล์ระหว่าง 31-69 (P_{31-69}) เป็นกลุ่มปานกลางได้จำนวนนักเรียน 15 คนและตำแหน่งเปอร์เซนไทล์ที่ 70 (P_{70}) ขึ้นไปเป็นกลุ่มเก่ง ได้จำนวนนักเรียน 10 คน ให้เป็นกลุ่มทดลอง

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติการสอนจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมงและใช้เวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 28 ชั่วโมง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่

1.แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตามแนวการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ แบบประเมินงานปฏิบัติ

3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

1.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ41102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา

1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากบทความ เอกสารงานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จากหนังสือ A Framework for Task-Based Learning และ Challenge and Change in Language Teaching ของ Jane Willis (1996), Jane Willis & Dave Willis (1996) , Planning Classwork a Task Based Approach ของ Sheila Estaire (1994) สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันโดยให้มีระดับความยากง่ายของจำนวนคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับเดียวกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนร้ จำนวน 6 เรื่อง ดังตาราง 1

ตาราง 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอนที่	คาบที่	เนื้อหา/หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างทางไวยากรณ์	งานปฏิบัติ
1.	1-3	Class Profile	การให้ข้อมูลส่วนตัว Giving personal Information	**Wh-questions** -What's your name? -How old are you? -When were you born? -Where do you live? **Possessive adjective** - **My** name's Likit.	สัมภาษณ์เพื่อน รายงานนำเสนอและแสดงผลงานในรูปการจัดบอร์ดข้อมูลของสมาชิกในห้องเรียน

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	คาบที่	เนื้อหา/หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างทางไวยากรณ์	งานปฏิบัติ
2	4-8	My daily routine and free time activity	กิจวัตรประจำวันและกิจกรรมในยามว่าง Talking about routine and free time activity	**Present simple for routine** -She **gets up** at 6 o'clock. **Adverbs of frequency** -I **always** read the newspaper. **Expressions of frequency** -I go jogging **once a week**. **Noun collocations** -I **have a picnic** at the lake.	สัมภาษณ์กิจวัตรประจำวันและกิจกรรมในยามว่างของชาวต่างชาติแลกปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในชั้นเรียนในหัวข้อ Person of a week
3	9-12	Weather forecast	การบรรยายลักษณะอากาศอุณหภูมิ -Asking and talking about the weather & temperature - Describing the weather	**Wh – questions** -What's the weather like? -What's the temperature? **Affirmative sentence** - It's hot.	การรายงานข่าวพยากรณ์อากาศ ให้ข้อแนะนำการทำกิจกรรมตามสภาพลักษณะอากาศ
4	13-17	My favorite dish	การบรรยายวิธีการทำอาหาร Describing process of preparing and cooking food	**Imperative form** - Break 2 eggs into a bowl. **Sequence words** First, Then , After that , Finally - **First** , slice the mushrooms.	สาธิตการทำอาหารแต่ละขั้นตอนและทำสมุดสูตรอาหาร

ตาราง1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	คาบที่	เนื้อหา/หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างทางไวยากรณ์	งานปฏิบัติ
5	18-21	Shopping	การสอบถาม การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับราคาสินค้าและการตัดสินใจ -Asking for things -Asking for price -Asking for alternative -Making decisions	**Yes - No question** -Can I have a T-shirt, please? -Have you got a size 12? -Could you give me a bigger ? **Wh – questions** -How much is T-shirt? -How much are they? **Affirmative sentences** -I think I'll take it. -I think I'll leave it.	แสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์การซื้อขาย สัมภาษณ์ทัศนคติในการเลือกซื้อเสื้อผ้ารองเท้าของวัยรุ่น
6	22-25	My dreamed person	การบรรยายรูปร่างลักษณะของบุคคล Describing people	**Wh - questions** -What is she like? -What does she look like? -What sort of hair has she got?	การเล่นเกมโชว์ในรายการนัดบอด นำเสนอบุคคลที่ฉันใฝฝัน

1.3 สร้างแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร หลักการ และวิธีดำเนินการสอนตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติโดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1.3.1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task)

ผู้สอนแนะนำหัวข้อ วิธีการทำงานปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม หรือทบทวนคำศัพท์ วลี สำนวน หรือ รูปแบบภาษาที่จำเป็นในการทำงานปฏิบัติ

1.3.2 ขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ

1.3.2.1 ขั้นปฏิบัติ (Task) ผู้เรียนทำงานในหัวข้อเรื่องหรืองานปฏิบัติที่ผู้สอนมอบหมาย ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ หรือ กลุ่มอย่างอิสระในการใช้ภาษา โดยใช้ความรู้ และประสบการณ์ในชีวิตจริงมาช่วยในการสื่อความหมายถึงสิ่งที่เห็น ได้ยิน หรือได้อ่านมา ผู้สอนจะสังเกตการณ์ในระยะห่างและจะให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

1.3.2.2 ขั้นวางแผน (Planning) ผู้เรียนวางแผน เตรียมการนำเสนอผลงาน ผู้เรียนเตรียมตัวรายงานวิธีการปฏิบัติงาน การตัดสินใจ หรือ ผลการปฏิบัติงานที่ได้ซึ่งจะอยู่ในรูปการพูดหรือการเขียนตามประเภทของชิ้นงาน ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำเสนองานให้ตรงตามเป้าหมาย และ ตรงตามที่ผู้เรียนต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.2.3 ขั้นรายงานหรือนำเสนอผลงาน (Report) ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานให้ผู้เรียนในกลุ่มอื่นๆฟัง หรือแลกเปลี่ยนรายงานกันและเปรียบเทียบผลงานของแต่ละกลุ่มที่ได้

1.3.3 ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษาและฝึกปฏิบัติ (Language focus) แบ่งเป็น

1.3.3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้เรียนตรวจสอบและอภิปรายลักษณะเฉพาะของเนื้อหาหรือบทสนทนาซึ่งเป็นรูปแบบภาษาเป้าหมายที่บันทึกไว้ ผู้เรียนสามารถจดศัพท์ใหม่ วลีและรูปแบบภาษาลงในสมุดจดคำศัพท์

1.3.3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ผู้สอนจัดกิจกรรมแบบฝึก(Practice activities)โดยใช้คำ วลี และรูปแบบภาษาที่ต้องการเรียนรู้แล้วจากงานในขั้นวิเคราะห์ภาษา หรือใช้ตัวอย่างจากบทเรียนหรือจากบทสนทนา (transcript)แล้วให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง เช่น ฝึกออกเสียง การเน้นเสียง หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างภาษา เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาและใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป

1.4 นำแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบข้อบกพร่องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะโดยมีเกณฑ์การตรวจคือความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา ความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 นำแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขข้อบกพร่องปรับปรุงในขั้นต้น

1.6 หลังจากนั้นนำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทำการแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะที่ได้รับแล้วนำแผนการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพอีกครั้งโดยใช้เกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ 80ตัวแรกเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน โดยคิดคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายทั้ง 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80 พร้อมกันนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินงานปฏิบัติประเมินงานทั้ง 6 เรื่องด้วย และ 80 ตัวหลังเป็นคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังการเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 80 โดยดำเนินการหาประสิทธิภาพดังนี้ นำแผนการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน ครั้งที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.7 นำผลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขแผนการเรียนรู้แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน และทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post test) จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำงานปฏิบัติทั้งหมด และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอนเท่ากับ 87.47/ 80.69

1.8 นำแผนการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้วไปดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

2. สร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และ แบบประเมินงานปฏิบัติ โดยศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจาก หนังสือการทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา ของ กาญจนา ปราบพาล (2532) , แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา ,การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 , 2539) และ หนังสือWriting English Language Tests , Classroom Testing ของ J.B. Heaton (1988,1990) ,PET:Preliminary English Test ของ Mark Bartram & Richard Walton พร้อมทั้งศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังวิชาภาษาอังกฤษ อ 41102

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นและแบบประเมินงานปฏิบัติเสนอผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางภาษา ความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 -1.0 แล้วนำมาแก้ไขแบบทดสอบ

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผ่านการเรียนภาษาอังกฤษหลักจำนวน 1 ห้องเรียน แล้วนำผลไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย(Difficulty) (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (r) โดยกำหนด การให้คะแนน ข้อตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าความยากง่าย โดยใช้สัดส่วน 50 % ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117) และหาค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่างช่วง .21-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 - .89 จากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้ค่าตามเกณฑ์ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน

ในการพิจารณาว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใดพิจารณาจากการตั้งเกณฑ์ประเมิน โดยใช้เกณฑ์การตัดสินจากคะแนน 40 ดังนี้

คะแนน 32 เกณฑ์การตัดสิน 80 %ขึ้นไป อยู่ในระดับดี

คะแนน 21-31 เกณฑ์การตัดสิน 50% - 79% อยู่ในระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 20 เกณฑ์การตัดสินต่ำกว่า 50% อยู่ในระดับปรับปรุง

ส่วนแบบประเมินงานปฏิบัติเป็นการประเมินระดับคุณภาพการทำงานปฏิบัติของนักเรียนในระหว่างทำการทดลองตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1-6 โดยรายการประเมินในแบบประเมินกำหนดจากการรายงาน

ปฏิบัติงานและวิธีการรายงาน จำนวน 5 ด้าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ในแต่ละด้านของรายการประเมิน และกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

3. สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ จากหนังสือเจตคติของ ผศ.ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 102-105) การวัดด้านจิตพิสัยของล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 52-122) และศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเจตคติ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการลิเคอร์ท (Likert) และศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษจากงานวิจัยของ ทิพรัตน์ ลิมพะสุต (2534 : 128-133) จันทร์เพ็ญ โชคธนานุกูล (2543 : 156-157) พรเพ็ญ พุ่มสะอาด (2543 : 106 -107) ชัยยา เปรมภักดี (2543 : 103-104) และ (2543 : 217-220) จากนั้นจึงสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตลอดจนการเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในทางบวกและทางลบ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ

ข้อความทางบวก		ข้อความทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

ในการพิจารณาว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใดพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนจากข้อความทั้งหมด โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 81 - 100	หมายถึง	มีเจตคติดีมากที่สุด
คะแนน 61 - 80	หมายถึง	มีเจตคติดีมาก
คะแนน 41 - 60	หมายถึง	มีเจตคติดีปานกลาง
คะแนน 21 - 40	หมายถึง	มีเจตคติไม่ค่อยดี
คะแนน 1 - 20	หมายถึง	มีเจตคติไม่ดี

3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจ ดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะข้อความนั้นมีความหมายในทางบวกหรือทางลบถูกต้องตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

3.3 นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นที่ได้ปรับปรุงแก้ไข

ตามข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าจำแนกแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยการแจกแจงแบบ t - test คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 3.67 – 6.29 ได้ทั้งหมด 20 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามที่คัดเลือกมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา(α-coefficient)ของครอนบัค (Cronbach . 1974:161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.86

3.4 นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

4. สร้างแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก ผู้วิจัยจะดำเนินขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยพื้นฐานแนวคิดพฤติกรรมกล้าแสดงออกของบาวเวอร์และบาวเวอร์ (Bower and Bower. 1976 : 4-5) รวมกับพื้นฐานแนวคิดของแกมบริลล์และริชเชย์ (Grambill and Richey. 1975 : 8 -10) มาเรียบเรียงและสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งภาษาท่าทางและภาษาถ้อยคำ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแก่นักเรียนในการทำแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของนักเรียนหรือแสดงพฤติกรรม

ทำเป็นประจำ ให้ตอบในช่องทุกครั้ง ได้ 5 คะแนน

ทำบ่อย ให้ตอบในช่องบ่อยครั้ง ได้ 4 คะแนน

ทำบ้าง ให้ตอบในช่องนาน ๆครั้ง ได้ 3 คะแนน

ทำน้อยครั้งที่สุดให้ตอบในช่องน้อยครั้งที่สุด ได้ 2 คะแนน

ไม่เคยทำเลยให้ตอบในช่องไม่เคยเลยได้ 1 คะแนน

ส่วนข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ ให้คะแนนกลับกันเป็น 1,2,3, 4และ 5 ตามลำดับ การให้คะแนนแบบดังกล่าวข้างต้น ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนรวมมาก แสดงว่านักเรียนคนนั้นมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูง ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนรวมน้อยแสดงว่านักเรียนคนนั้นมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่ำ

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 81 - 100	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงที่สุด
คะแนน 61 - 80	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงมาก
คะแนน 41 - 60	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกปานกลาง
คะแนน 21 - 40	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่ำ
คะแนน 1 - 20	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่ำที่สุด

4.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจพิจารณาข้อความที่สร้างขึ้นว่าวัดได้ครอบคลุมเนื้อ

หาตรงตามลักษณะพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่ต้องการวัดหรือไม่ และแสดงความคิดเห็นปรับข้อความให้กระชับมีทั้งความหมายเชิงบวกและเชิงลบมีความชัดเจนสอดคล้องกับหลักการที่วางไว้

4.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ไปทดลองวัดกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

4.4 นำแบบทดสอบไปทดลองนั้นเพื่อหาค่าจำแนกแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t – test) คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 4.59 – 7.75 ได้ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามที่คัดเลือกมาแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัค (Cronbach . 1974 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - group pretest – posttest design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 : 74) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)

T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post – test)

E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental group)

R แทน (Random Selection)

X แทน การจัดการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปฐมนิเทศ ให้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน กระบวนการเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.2 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามก่อนการทดลอง

2.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

2.4 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 6 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 24 ชั่วโมง ในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนทุกๆแผนการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการอภิปรายสรุป

2.5 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาระดับความสามาถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน และ ค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t – test แบบ dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 161)
3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test dependent samples (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540 :248)
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test dependent samples (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540: 248)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 138)

1. 2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 143)

2.สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ 80/80 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528 : 295)

2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้วิธี IOC (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

2.3 ค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

2.5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก คำนวณใช้การทดสอบค่าสถิติที (t-test)

2.4 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 6 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 24 ชั่วโมง ในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนทุกๆแผนการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการอภิปรายสรุป

2.5 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาระดับความสามาถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน และ ค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t – test แบบ dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 161)
3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test dependent samples (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540 :248)
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test dependent samples (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540: 248)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 138)

1. 2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนน (พวงรัตน์ทวีรัตน์. 2543 : 143)

2.สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ 80/80 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528 : 295)

2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้วิธี IOC (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

2.3 ค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

2.5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก คำนวณใช้การทดสอบค่าสถิติที (t-test)

2.6 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก คำนวณจากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α -coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t – test แบบ dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 165)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ t – test แบบ dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 165)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และ สรุปผลการวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum D$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ ที (t-distribution)

การวิเคราะห์ข้อมล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และ แปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยตามที่กำหนดเกณฑ์ไว้ ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S	ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนการทดลอง	22.20	5.64	พอใช้
หลังการทดลอง	27.77	4.66	พอใช้

จากตาราง 3 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไม่เปลี่ยนแปลงในเชิงระดับคือมีความสามารถในระดับพอใช้

หลังจากได้นำคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเรียงลำดับจากสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหาค่าร้อยละตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงร้อยละของระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ดี	1	2.86	10	28.57
พอใช้	21	60.00	24	68.57
ปรับปรุง	13	37.14	1	2.86
รวม	35	100.00	35	100.00

จากตาราง 4 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.57) มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพอใช้และนักเรียนร้อยละ 10 มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

เมื่อนำคะแนนที่ได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมาหาผลต่างของ

คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และวิเคราห์เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	22.20	5.62	204	1626	9.157**
หลังการทดลอง	35	27.77	4.66			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 22.20 และหลังการทดลอง คือ 27.77 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

ส่วนการประเมินงานปฏิบัติ ได้ใช้แบบประเมินงานปฏิบัตินักเรียนในระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคล โดยกำหนดการประเมินงานปฏิบัติ ตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1 – 6 และได้นำคะแนนจากแบบประเมินงานปฏิบัติดังกล่าว มาหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยการประเมินตามสภาพจริง

รายการประเมิน	แผนการเรียนรู้ที่ 1		แผนการเรียนรู้ที่2		แผนการเรียนรู้ที่3		แผนการเรียนรู้ที่4		แผนการเรียนรู้ที่5		แผนการเรียนรู้ที่6	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
เนื้อหาสาระ	2.42	.50	2.0	.00	2.48	.50	2.37	.49	2.11	.47	2.34	.48
การเรียบเรียง	1.34	.48	1.17	.38	1.94	.23	1.80	.47	1.82	.38	2.31	.52
การใช้ภาษา	1.60	.35	1.44	.16	1.80	.45	1.80	.45	1.64	.38	2.84	.51
การจัดรูปแบบของงาน	1.71	.51	1.14	.35	1.88	.52	2.54	.65	2.00	.24	2.17	.82
การนำเสนอผลงาน	1.20	.16	1.42	.50	2.25	.70	2.88	.32	2.94	.23	2.25	.61

ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังภาพประกอบ 2

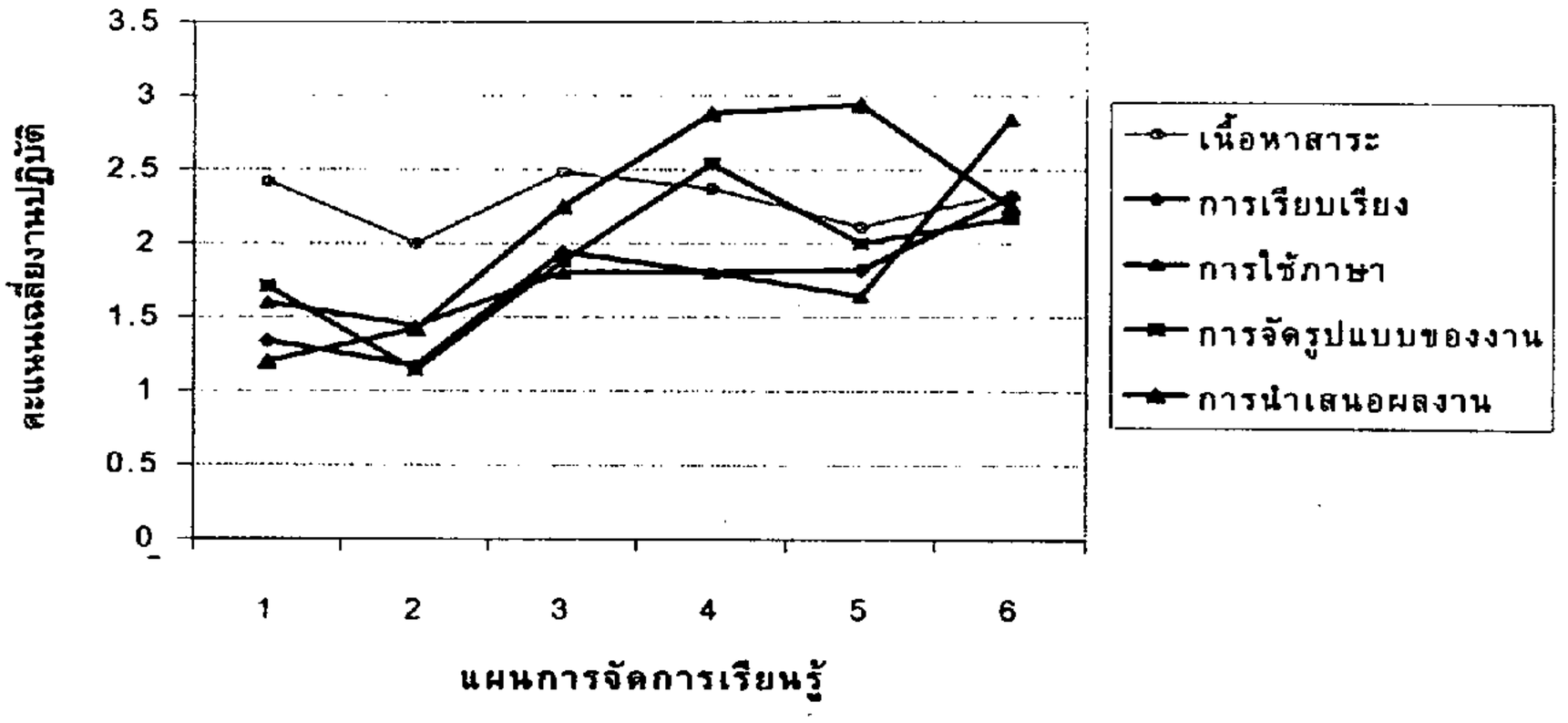

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงการประเมินงานปฏิบัติที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยการประเมินตามสภาพจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากตาราง 6 และภาพประกอบ2 พบว่าผลการประเมินงานปฏิบัติในแต่ละแผนการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติซึ่งได้รับการประเมินตามรายการประเมินงานปฏิบัติ โดยรวมมีแนวโน้มในการพัฒนาการใช้ภาษาสูงขึ้น ในแผนการเรียนรู้ที่ 4 และ 5 นักเรียนมีผลการประเมินงานปฏิบัติในด้านการนำเสนอผลงานอยู่ในเกณฑ์ดี คือมีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.88 และ 2.94 และในแผนการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนมีผลการประเมินงานปฏิบัติในด้านการเรียบเรียง การใช้ภาษา การจัดรูปแบบของงาน การนำเสนอผลงานอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง คือ มีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 1.17, 1.44, 1.14 และ 1.42

3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เมื่อนำคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นข้อความจำนวน 20 ข้อ ของนักเรียนมาหาผลต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	77.05	7.42			
				161	1061	6.290 **
หลังการทดลอง	35	81.65	6.12			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น

4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เมื่อนำคะแนนแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นข้อความจำนวน 20 ข้อ ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามและวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	56.80	11.16			
				292	3794	7.810 **
หลังการทดลอง	35	65.14	10.74			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3.เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

4.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3.นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ41102) ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2547 จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งสิ้น 123 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี จังหวัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ41102) ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2547 เป็นจำนวน 35 คน โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการเรียนรู้ เป็นแผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 6 แผนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว มีค่าประสิทธิภาพ E1 / E2 จากการทดลองกับกลุ่มที่มิใช่กลุ่มตัวอย่างได้ค่าประสิทธิภาพ 87.47 / 80.69

2.แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยมีค่าความยากง่ายระหว่าง P.21 - .80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง r .20 - .89 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

3. แบบประเมินงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหาสาระ การเรียบเรียงการใช้ภาษา การจัดรูปแบบของงาน การนำเสนอผลงานของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ให้คะแนนเป็น 3 ระดับ สำหรับเกณฑ์แต่ละด้าน กำหนดเป็นตัวเลขเรียงจาก 1 ระดับต่ำถึง 3 ระดับสูง แบบประเมินดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ (t) ระหว่าง 3.67 – 6.29 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

5. แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ (t) ระหว่าง 4.59-7.75 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .89

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 8 สัปดาห์ๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 28 ชั่วโมง โดยดำเนินการทดลองดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) โดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง

3. ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pretest)โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารก่อนการทดลอง

4. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 6 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 24 ชั่วโมง โดยในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนทุกๆแผนการเรียนรู้

5.ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แบบสอบถามวัดเจตคติ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับเดียวกันกับแบบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS / PC for windows ดังนี้

1. คำนวนหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for dependent samples

3. เปรียบเทียบเจตคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t –test for dependent samples

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t –test for dependent samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี ซึ่งสามารถนำผลการทดลองมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้เป็นผลอันเนื่องมาจาก

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากขั้นก่อนการปฏิบัติงานซึ่งมีการให้ความรู้ทางภาษาที่จำเป็น โดยนักเรียนเรียนรู้ภาษาที่จะได้ใช้ในขั้นการทำงานปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ในรูปแบบต่างๆ เช่นการเล่นเกม การชมวิดีทัศน์ การอ่านข้อความจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฟังบันทึก

การปฏิบัติงานของเจ้าของภาษาจากแถบบันทึกเสียง การตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น การซักถาม การอธิบาย ให้คำสั่งในการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตลอดเวลา ขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการฟัง การพูด การอ่าน จากการสังเกตพบว่าในระยะแรกของการทดลอง การทำกิจกรรมในขั้นก่อนการปฏิบัติงานเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มการเรียนรู้ภาษา จึงยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว นักเรียนยังไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าถาม – ตอบ แต่ในการเรียนครั้งต่อๆมา นักเรียนเริ่มมีความมั่นใจที่จะถาม-ตอบ บางครั้งนักเรียนจะช่วยกันทั้งกลุ่มที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้วิจัย ในบรรยากาศการเรียนอย่างเป็นกันเองไม่เครียด ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 21-23)ที่ว่า สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด คือ ควรเป็นบรรยากาศไม่เครียด นักเรียนมีความสบายใจและไม่กระดากอายที่จะพูด

นอกจากนี้ในขั้นการทำงานปฏิบัตินักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยเน้นความหมายของการสื่อสารมากกว่าความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการใช้ภาษา ได้ใช้ภาษาสมจริงและคิดแก้ปัญหาทางภาษาที่อาจเกิดขึ้นตามความสามารถที่มีอยู่ มีความพยายามในการสื่อสารเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องพะวงกับความถูกต้องทางภาษามากนัก ทำให้เกิดความมั่นใจและได้ฝึกการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น สังเกตได้จากการปฏิบัติงานของนักเรียนมีเป้าหมายชัดเจนและนักเรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดผลสำเร็จและปรากฏผลงาน เช่น ในการทำงานปฏิบัติ " การสาธิตวิธีการทำอาหาร " นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสาธิตและอธิบายขั้นตอนในการทำอาหารพร้อมกับใช้ภาษาท่าทางประกอบการพูดไปด้วย ในช่วงที่ไม่สามารถจะพูดอธิบายได้ ส่วน ในงานปฏิบัติ " การรายงานข่าวพยากรณ์อากาศ " นักเรียนจะใช้สื่ออุปกรณ์ คือแผนที่ และ สัญญลักษณ์ของลักษณะอากาศ ในการแก้ปัญหาการสื่อสารโดยชี้สื่ออุปกรณ์เหล่านั้นให้เพื่อนดู หรือหากไม่สามารถใช้คำศัพท์เฉพาะในการรายงานได้ นักเรียนจะพยายามสื่อให้เพื่อนเข้าใจโดยใช้ประโยคภาษาอังกฤษอธิบายเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานของตนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เช่น คำว่าฝนตกพรำๆ ปรอยๆ (drizzle) นักเรียนจะพูดว่า It is not heavy rain. It's light rain. ซึ่งจะเห็นว่าขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาจากงานปฏิบัติ ให้นักเรียนได้ฝึกใช้กลยุทธในการสื่อสาร เป็นไปตามหลักการของมอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 59-66) และ ของวิลลิส (Willis. 1996 b : 35–36) ที่ว่าในงานปฏิบัตินักเรียนมีโอกาสทดสอบและทดลองใช้ยุทธวิธีในการสื่อสาร เช่น การพูดซ้ำ การอธิบายเพิ่มเติม

หลังงานปฏิบัตินักเรียนยังมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานโดยนักเรียนจะต้องวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น รายงานปัญหาการใช้ภาษา รูปแบบ และโครงสร้างภาษาที่พบในขณะปฏิบัติงานปฏิบัติ โดยก่อนการรายงานนักเรียนได้มีการวางแผนรายงานและเตรียมตัวในการรายงานทั้งทางด้านภาษาซึ่งนักเรียนต้องคำนึงถึงความหมายพร้อมกับรูปแบบภาษา รวมทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษา ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง หรือ การอ่านได้ตามความต้องการ นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่กว้างขึ้น อีกทั้งวิธีการรายงาน ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์การรายงานผลการปฏิบัติงาน

ในขั้นการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ พบว่าโครงสร้างภาษาที่นักเรียนใช้ในงานปฏิบัติ ในการสื่อความหมายไม่ชัดเจนนัก ยังมีความสับสนของการนำเสนอ ภาษาที่ใช้ไม่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา มีการเลียนแบบงานเขียนที่ค้นคว้าจากหนังสือ มีการใช้กลยุทธ์ต่างๆช่วยในการสื่อความ และหลังจากได้วิเคราะห์ภาษาร่วมกับครูในขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไข และเสนอแนะ

รูปแบบโครงสร้างที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม นักเรียนเห็นข้อผิดพลาดของตนเอง และฝึกใช้ภาษาอีกครั้ง นักเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขภาษาให้มีความถูกต้องขึ้น มีการลำดับความคิด และใช้ภาษาเขียนสื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ผลของการเรียนตามกระบวนการดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นดังผลจากการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ใช้การประเมินตามสภาพจริงในระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคลโดยประเมินงานปฏิบัติตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1- 6 และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งพบว่าการใช้ภาษาในด้านการพูดของนักเรียนสูงขึ้นและคะแนนของการทำแบบทดสอบดังกล่าวสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตามผลจากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาพบว่าระดับความสามารถของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ทั้งก่อนและหลังการทดลอง การที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงระดับนั้นไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่มีความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้นแต่เนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนจึงไม่อาจเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงในเวลาอันรวดเร็ว หากพิจารณาเป็นรายบุคคลจะพบว่านักเรียนที่คะแนนอยู่ในระดับดีเพิ่มขึ้นจาก 1 เป็น 10 คน ในระดับพอใช้เพิ่มขึ้นจาก 21 เป็น 24 คน และ ในระดับปรับปรุงจาก 13 คน ลดลงเหลือเพียง 1 คน แสดงให้เห็นว่าในการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นนักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาโดยรู้จักหาวิธีแก้ไขปัญหาทางภาษาของตนเองเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ตามที่ได้รับมอบหมายและได้ผลงานที่ดี การที่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำงานปฏิบัติทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาเพื่อปฏิบัติงาน จึงทำให้นักเรียนมีความพยายามและปรับปรุงการทำงานปฏิบัติชิ้นต่อๆมา เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีอีกประการหนึ่งเวลาที่ใช้ในการทดลองน่าจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถโดยรวมของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสูงขึ้น สืบเนื่องจากนักเรียนได้มีเวลาเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้ 3-5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อีกทั้งในแต่ละขั้นตอนของแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความสามารถของนักเรียนและชนิดของงานปฏิบัตินั้นๆ นักเรียนจึงมีโอกาสใช้เวลาในการฝึกการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและมีพัฒนาการในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมลักษณ์ สุเมธ (2539 : 72) สุดนทิพย์ วัฒนามระ (2539 : 63) สมปอง บุญสมศรี. (2541 : 71) สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย. (2542 : 68) และ ผจงจิตต์ สิงหจันทร์ (2542 : 69) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ และผลการวิจัยของสมาคมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศกรีซ (TESOL GREECE. 2003 : Online) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงแนวคิดใหม่ในการออกแบบหลักสูตรการศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ตามขั้นตอนในการปฏิบัติงานตามแนวคิดของ เจน วิลลิส พบว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และมีการพัฒนาในด้านการใช้ภาษา อีกทั้งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น กระบวนการเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบการรับรู้ (acquire) ภาษาจึงส่งผลให้นักเรียนได้มีการพัฒนาตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังปรากฏจากผลการทดสอบและการประเมินตามสภาพจริงดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

1.2 เนื้อหาของงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียนเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันใกล้ตัวนักเรียน เช่น ข้อมูลส่วนตัว (Class profile) กิจวัตรประจำวัน (My daily routine and free time activity) พยากรณ์อากาศ (Weather forecast) อาหารที่โปรดปราน(My favorite dish) การซื้อขาย (Shopping)

บุคคลที่ฉันไฝ่ฝัน(My dreamed person) ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นเคย มีความรู้และประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและสนใจที่จะทำงานปฏิบัติ อีกทั้งในการจัดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษายังเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีความสนุกสนานและเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานปฏิบัติที่ท้าทายความสามารถและสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง จากการฝึกปฏิบัติ ดังเช่นงานปฏิบัติในแผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อาหารที่โปรดปราน นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ 5 คน มาสาธิตการทำอาหาร นักเรียนช่วยกันค้นคว้า หาข้อมูลการปรุงอาหารจากตำราอาหารและค้นจากอินเตอร์เนต (Internet) ทำให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ที่มีในโรงเรียน นักเรียนหาวิธีการนำเสนอผลงานได้หลากหลายรูปแบบที่น่าสนใจและยังสามารถใช้ภาษาและท่าทางประกอบในการบอกหรืออธิบายข้อมูลให้เพื่อนๆในชั้นเรียนเข้าใจ มีการแลกเปลี่ยนอาหารที่กลุ่มตนปรุงกับกลุ่มอื่นได้ชิมรสชาติกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์และบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนด้วยกันอีกด้วย ส่วนงานปฏิบัติในแผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง บุคคลที่ฉันไฝ่ฝัน นักเรียนกระตือรือร้น สามารถดำเนินรายการนัดบอด (Blind date) ได้อย่างสนุกสนาน ทำงานปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ ใช้ภาษาได้คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ในด้านงานเขียน นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิด ชัดเจน กระชับ เนื้อความต่อเนื่องสมเหตุสมผล อธิบายรูปร่างลักษณะบุคคลที่ตนเองไฝ่ฝันได้ดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานปฏิบัตินี้เหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียนที่สนใจในเพื่อนต่างเพศ ดารา นักร้อง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงและต้องการทราบว่าเพื่อนในชั้นเรียนของตนชอบบุคคลที่มีบุคลิก รูปร่างลักษณะอย่างไร

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ควบคู่กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนประสบความสำเร็จในงานปฏิบัติ และได้เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับแนวความคิดของไคลน์ (Klein. 1990 : 37-38) การ์ดเนอร์ และ แลมเบิร์ต (Gardner & Lambert. 1972 : 20) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 47) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ว่าเจตคติเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ทางภาษา หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาใดๆ แล้วจะประสบความสำเร็จต่อการเรียนภาษานั้นๆ หรือในทางกลับกันหากนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้นๆ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ได้พบเห็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันในระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และใช้ภาษาเพื่อให้ได้ผลงานตามวัตถุประสงค์ นอกจากสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วยังทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในบทเรียน และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานทั้งของตนเองและเพื่อนซึ่งนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการสื่อสารและทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนประสบผลสำเร็จในการเรียนส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองโดยอยู่ในระดับสูงมาก อาจจะเนื่องมาจากในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินักเรียนมีโอกาสแสดงออกเริ่มจากขั้นก่อนงานปฏิบัติมีการวางแผน แบ่งงาน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ช่วยกันคิด ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขั้นงานปฏิบัตินักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติงานจริงนอกห้องเรียน การสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศหรือทำกิจกรรมบทบาทสมมุติตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายในห้องเรียนงานปฏิบัติหรือกิจกรรมต่างๆ (Task) ที่นักเรียนได้ทำเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจริงในการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ตามความถนัด และ ความสามารถของนักเรียนแต่ละคน โดยครูเป็นผู้ให้กำลังใจ ไม่เร่งเร้าให้นักเรียนพูด เมื่อยังไม่พร้อม และยังส่งเสริมความมั่นใจของนักเรียน คอยช่วยเหลือ แนะนำตามที่นักเรียนต้องการ เพื่อให้ได้ผลงานตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ทุกหลังงานปฏิบัติ นักเรียนจะต้องนำเสนอผลงาน และรายงานผลงานปฏิบัติหน้าชั้นเรียนซึ่งเป็นอีกทางในการแสดงออก และอีกทั้งยังได้มีโอกาสวิเคราะห์ภาษา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของตนเองจากการปฏิบัติกิจกรรม ด้วยกิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังปรากฏในผลการวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสามารถ เลิศโอภาส (2539 : บทคัดย่อ) และ พนอ สงวนแก้ว (2541 : 85)ที่พบว่าตัวแปรด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนที่มีสมิทธิภาพ (proficiency) ทางภาษาอังกฤษสูงและมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษสูงจะมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษสูงแต่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งเป็นแนวคิดให้มองเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ที่อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้ได้ผลดีจะต้องจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาและลงมือปฏิบัติจริง ในสถานการณ์จริง หากไม่สามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ ควรจัดสภาพการณ์จำลองให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงมากที่สุด

1.2 การสอนตามแนวการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติพบว่า นักเรียนชอบทำงานกลุ่มมีความสุขและสนุกสนานกับการทำงานในหมู่เพื่อน ช่วยเหลือกัน ปรึกษาหารือกัน ให้คำแนะนำซึ่งกันและกันแลกเปลี่ยนข้อมูล แข่งขันกันในการนำเสนอผลงานให้ผู้อื่นทราบ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม โดยจัดกลุ่มนักเรียนให้มีลักษณะคละกันคือ มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อให้โอกาสกับเด็กเก่ง ปานกลาง และ เด็กอ่อน ได้ฝึกพูด ฝึกวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

1.3 จากการวิจัยพบว่า เนื้อหา วิธีในการปฏิบัติงาน และความสามารถของนักเรียนในด้านความรู้และความเข้าใจ มีผลต่อการทำงานปฏิบัติ ดังนั้น ในการเลือกรูปแบบงานปฏิบัติ ครูควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับนักเรียน โดยพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหา และ วิธีการปฏิบัติงานซึ่งควรปรับให้เหมาะกับนักเรียนเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประโยชน์สูงสุดตามจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติแต่ละงาน

1.4 เวลาในการจัดทำกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ การจำกัดเวลาจะทำให้ผู้เรียนมีความพยายามทำงานให้สำเร็จ แต่ถ้าเวลาน้อยเกินไปจะทำให้เกิดความกดดัน ในขณะที่เวลามากเกินไปจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย บางกิจกรรมนักเรียนอาจต้องการที่จะใช้เวลาในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ครูผู้สอนควรสังเกตเพื่อสามารถยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสมได้

1.5 ควรให้นักเรียนทำข้อตกลงและสัญญาต่อตนเองในด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

1.6 ครูผู้สอนควรประสานงานกับครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้ ความสามาถในการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไปใช้บูรณาการในรายวิชาอื่นๆได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับอื่นๆ

2.2 ควรมีการวิจัยตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความภูมิใจในตนเองเป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา

กรมสามัญศึกษา. (2541). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา.* กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา

กุสุมา โชคปารุง. (2530). *ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งงานปฏิบัติ.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ. : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

จันทร์เพ็ญ โชคธนานุกูล. (2543). *วิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง แรงจูงใจและเจตคติต่อภาษาอังกฤษของผู้ขายของบริเวณตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

ช่อทิพ แสงดารา. (2536). *ผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศึกษาศาสตร์). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวปฏิบัติการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

เชิดศักดิ์ ฆาวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.* กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เดโช สวนานนท์. (2521) *จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสุพัตรา.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ทิพรัตน์ ลิมพะสุต. (2534). *การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

นฤมล กลั่นเจริญ. (2530). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม ที่เรียนโดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นฤมล สมบูรณ์. (2542). *การใช้การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน.* สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

บังอร พานทอง. (2541). *ภาษาอังกฤษและแนวทฤษฎีการสอนภาษาสำหรับครูประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

———. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปราณี ปฐมชัยวัฒน์. (2534). *การศึกษาความสามารถในการใช้เพื่อการสื่อสารความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเสริมบทเรียนและกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปิยฉัตร ปลอดโปร่ง. (2535). *ผลของการเรียนแบบกำหนดงานที่มีต่อความสามารถในกรใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ผจงจิตต์ สิงหจันทร์. (2542). *การศึกษาการใช้การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติในรายวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน.* สาระนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

พนอ สงวนแก้ว. (2541). *การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี.* วิยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

พรทิพย์ ทรัพย์สิน. (2532). *การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย Semantic Mapping กับการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

พรรณราย ทรัพยะประภา. (2524,สิงหาคม). "การฝึกพฤติกรรมในการแสดงออก." *วารสารจิตวิทยาคลินิก.* 1 : 47-65.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เพราพรรณ เปลี่ยนภู่. (2540). *จิตวิทยาการศึกษา=Educational Psychology.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

มะลิวรรณ์ จันทร์พุ่ม. (2542). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย หมาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ยุพิน กองธรรม. (2532). *ผลการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกเพื่อลดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วงพักตร์ ภู่พันธ์ศรี. (2523). *ผลการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักเรียนหญิง.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วรรณี โตสงวน. (2530). *การใช้กิจกรรมบีที่เสริมโดยมุ่งงานปฏิบัติในการสอนภาษาอังกฤษเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วิชัย ดีพร้อม. (2528). *การพัฒนากิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อใช้ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ1.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วิไล ไชยปกรณ์. (2532). *ผลการฝึกอบรมพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่มีต่อพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของนักศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

วิสาข์ จัติวัตน์. (2543). *การนิเทศการสอนภาษาอังกฤษ=466 420 Supervision of English Instruction.* นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ.* กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คสโตร์.

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. (2543). *รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

สมปอง บุญสมศรี. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครู.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมลักษณ์ สุเมธ. (2539). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สัมฤทธิ์ ศักดิ์เรืองฤทธิ์. (2542,มิถุนายน). "ครูผู้สอนต้องการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน." *ครูเชียงราย.* 33(180) : 4-6.

สามารถ เลิศโอภาส. (2539). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียนพฤติกรรมกล้าแสดงออกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

สุดนธ์ทิพย์ วัฒนามาระ. (2539). *ผลการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

———. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

———. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย. (2542). *การจัดการเรียนการสอนภาษา ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ.* สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สุวิมล ต่ออภิชาตตระกูล. (2534). *การทดลองวิธีการสอนแบบ Task-Based ต่อการปรับตัวทางการเรียนและทัศนคติของนักศึกษาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีเพื่อการเกษตร.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ. ถ่ายเอกสาร.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

หลุย จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาสัมพันธ์=Encountering Psychology.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

———. (2543). *การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน=Development and Standardization of English Language Tests.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

———. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Anastasi, A. (1976). *Psychological Testing.* New York : Macmillan.

Bartram, M.,& Walton, R. (1994). *PET Preliminary English Test : Teacher's Resource Book.* Hong Kong : Thomas Nelson and Sons ltd.

Bower, S.A. and Bower, G.H. (1976). *Asserting Yourself : A Practical guide for positive change.* Addison-Wesley Publishing Inc.

Breen, M. (1976). "Contemporary paradigms in syllabus design : (Part1&2)," *Language Teaching.* 20(2),(3) : 81-92 and 157-174.

Breidenbach, W.E. (1977). "The Effect of Assertive Training on the Adolescent Self Concept," *Dissertation Abstracts International.* 38 : 4671-A.

Brown, H. D. (1980). *Principles of Language Learning and Teaching.* Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall Inc.

Brumfit, Christopher. (1984). *Communicative Methodology in Language Teaching.* New York : Cambridge University Press.

Candlin, C. N. (1987). "Toward task-based language learning," in *Language learning Tasks.* Edited by Candlin, C.N.& Murphy, D.F p. 5-22. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.

Choi-Milling, B. (1998). *A Task-Based Curriculum for ESL Chinese Students.* Thesis M.A. (English : Teaching English as a second Language). California : California State University Dominguez Hills. Photocopied

Chomsky, N. Z1965X. *Aspects of the theory of syntax.* Cambridge : Massachusetts Institute of Technology Press.

Coleman, H. (1987). "Little Tasks Make Large Return : Task-Based Language Learning in Large Crowds," in *Language Learning Tasks.* Edited by Candlin, N.C.& Murphy, D. p. 121-145. Lancaster : Prentice Hall International and Lancaster University.

Cronbach, Lee J. (1974). *Educational Psychology.* New York : Harcourt Brace.

Darley, J.M.,Sam Glucksber, $ Ronald A. Kinchla. (1991). *Psychlogy.* 5th ed. New Jersey : Prentice-Hall International Inc.

Ellis, R. (1984). "Communicative Strategies and the Evaluation of Communicative Performance," *ELT Journal,* 38(1) : 39-44.

Estaire, S. & Zanon, J. (1994). *Planning Classwork : A Task-Based Approach.* Oxford : Macmillan Heinemann.

Finocchiaro, M. & Michael, B. (1973). *The Foreign Language Learner : Guide for Teachers.* New York : Regents Publishing Inc.

Gambrill, E.D.,& Richey, C.A. (1975). "An assertion Inventory for Use in Assessment and Research." *Behavior Therapy.* 6 : 550-561.

Gardner, R.C., & Lambert, W.E. (1972). *Attitude and Motivation in Second Language Learning.* Massachusetts : Newbury Publishing House.

Gleitman, H. (1992). *Basic Psychology.* 3rd ed. New York : W.W.Norton & Company.

Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education.* 2nd ed. New Pork : McGraw Hill.

Heaton, J.B. (1988). *Writing English Language Tests.* New York : Longman Goup.

--------. (1990). *Classroom Testing.* New York : Longman Inc.

Hilgard, E.R. (1962). *Introduction to Psychlogy.* New York : Harcourt Brace.

Hymes, D.H. Z1981X. "On Communicative Competence," In *The communicate Approach to Language Teaching.* Edited by Brumfit and Johnson. P. 7-16. Oxford : Oxford University Press.

Jakobovits,L.A. (1971). *Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues.* Massachusettes : Newbury Publishing House.

Klein, Wolfgang. (1990). *Second Language Acquisitiion. London* : Cambridge University Press.

Krashen, S.D. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning.* Oxford : Pergamon.

Krashen, S.D. & Terrell, T.D. (1983). *The Natural Approach Language Acquisition in the classroom.* Oxford : Pergamon Press and Alemany Press.

Littlewood, W. (1984). *Foreign and Second Language Learning.* Cambridge University Press.

Mcquire,W.J. (1969). "The Natural Attitudes and Attitudes Change," in *The Handbook of Social Psychology.* V.3. 2nd ed. Edited by Gardner,L. p.155-156. Massachusetts : Addision-Wesley.

Morrow, K. (1981). "Introduction : Principles of communication methodology," in *Communication in the Classroom : Applications and Methods for a communicative Approach.* Edited by Johnson, K.& Morrow, K. p.59-66. London : Longman.

Nunan, D. (1988). *The Learner-Centred Classroom.* Cambridge : Cambridge University Press.

--------. (1989). *Design Tasks for the Communicative classroom.* Cambridge : Cambridge University Press.

O'Brien, T.(2001,December). "A New approach to Course Design : Task Based Learning." *Course Design and Evaluation, Unit 6.* (Online). Available : http://www.tesolgreece.com/dinou01.html.

Pica. Et al. (1993). "Choosing and using communicative tasks for second language research instruction." in *Task-based learning in a second language.* Edited by S.M. Gass and G. Crookes. p.9-33. Clevedon, Avon : Multilingual Matters.

Prabhu, N.S. (1979). "The procedural Syllabus." in *Communicative Syllabus Design and Methodlogy.* Oxford : Pergamon Press.

Ramage, Katherine Morrow. (1987.September). "Motivational an Attitudinal Factors as Predictors of Persistence in Foreign Language study (Sociopsychological, Second Language Acquisition, Affective Factors)." *Dissertation Abstracts International* 47 : 855-A.

Rooney, K. (2000, December). "Redesigning Non-Task-Based Materials to Fit a Task-Based Framework." *The Internet TESL Journal.* (Online). 5(12). Available : http//www.aitech.ac.jp/~iteslj/Techniques/Rooney-Task-Based.html ; E-mail : Kevin rooney@hotmail.comMillitary Language Institute (UAE).

Salter, A. (1979). *Conditioned Reflex Therapy.* New York : Capricorn Press.

Savignon, S.J. (1972). *Communicative Competence : An Experiment in Foreign Language Teaching.* Philadelphia : Centre for Curriculum development.

Taylor, B. (1983). "Teaching English as Second Language : Incorporating a Communicative Student-Centered Component," in *TESOL Quarterly.* V.17 No.1 p.69-88.

Tucker, G.R.,& Lambert, W.E. (1973). "Sociocultural Aspects of Language Study," in *Focus on the Learner : Pragmatic perspectives for the Language Teacher.* Edited by Oller, J.W. & Richards, J.C. Massachusetts : Newbury House Publishers Inc.

Widdowson, H.G. (1978). *Teaching language as communication.* London : Oxford University press.

Wikins, D.A. (1978). *Notional Syllabus.* London : Oxford University press.

Willis, J. (1996a). *A Framework for Task-based Learning.* Harlow : Longman.

--------. (1996b). "A Flexible Framework for Task-based Learning," in *Challenge ad Change in Language Teaching.* Edited by Jane Willis & Dave Willis. P.52-62 Oxford : Heinemann ELT.

-------. (1998a). "Task-Based Learning : What Kind of Adventure?" *The Language Teacher.* (Online). 22(7) : 17-18 Available : http://langue.hyper.chubu.ac.jd/jalt/pub/tlt/98/jul/willis.html.

-------. (1998b). "A Holistic Approach to Task-Based Course Design." *The Language Teacher.* (Online). 24(2) : unpaged. Available : http:// langue.hyper.chubu.ac.jd/jalt/pub/tlt/00/feb/willis.html.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ
- แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่4

แผนการเรียนรู้ที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ41102)

แผนการเรียนรู้เรื่อง My dreamed person ระยะเวลา 4 ชั่วโมง

1.จุดประสงค์ปลายทาง

พูด อ่าน และ เขียน เพื่อนำเสนอบุคคลที่ฉันใฝ่ฝัน

2.จุดประสงค์นำทาง

2.1 บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของบุคคลได้

2.2 ฟังข้อความสั้นๆแล้วระบุภาพได้

2.3 พูด หรือ เขียน อธิบายถึงบุคคลที่ตนชื่นชอบได้

2.4 อ่านบทอ่านสั้นๆแล้วสรุปใจความได้

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary: Describe appearance : hair, body type

Describe clothes : patterns (striped,checked etc) and colours

Structure: What's .....look like? / What's sort of .....have you got?

Subject (I/ you / she...)+v. to be + adjective / + have got+Noun

Function : Describing people

3.1 Describe appearance

What's she like? / What does she look like?

: She's tall.

What sort of hair has she got?

: She has curly hair.

What colour of hair has she got?

: She has blonde hair.

3.2 Describe clothing

What is she wearing?

: She's wearing a black and white checked jacket.

: She's wearing a blouse. It's got flowers on it.

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)

4.1 ครูนำรูปภาพบุคคลที่มีชื่อเสียง (ดารา นักร้อง นักกีฬา) จากนิตยสารมาแสดงแล้วสนทนากับนักเรียน

: Who / What is she/ he? : Is she / he tall ?

: Is she/he good looking? : What sort of hair has she/ he got?

: What color is her/ his hair? : What is she/he wearing?

4.2 ให้นักเรียนเล่นเกม Guessing Game โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 5 คน ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มนึกถึงลักษณะรูปร่างหน้าตาเพื่อนในชั้นเรียนหรือครูในโรงเรียนแล้วเขียนบรรยายลักษณะของบุคคลนั้นๆแล้วผลัดกันอ่านให้เพื่อนในกลุ่มลองทายว่าเป็นใคร ในขณะที่ทายนักเรียนคนอื่นๆในกลุ่มสามารถจะถามคำถาม yes / no question หรือ Wh-question และถามได้ไม่เกิน 5 คำถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทาย

4.3 ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าจะให้นักเรียนจัดรายการนัดบอด (Blind Date) เพื่อให้นักเรียนทราบกันว่าเพื่อนชายและเพื่อนหญิงของพวกเราจะเลือกดาราหรือนักร้องนักร้องคนใดไปออกเที่ยวด้วยกัน (Who's the best date for him/her?) และครูบอกนักเรียนล่วงหน้าให้นำภาพดาราทั้งไทยและต่างประเทศมาด้วย ครูแนะคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการจัดรายการ เช่น ผู้ดำเนินรายการ (Master of ceremony / moderator) ปรัศนี (selector/ questioner) ผู้ร่วมรายการ (participant)

ขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task cycle)

ขั้นงานปฏิบัติ (Task)

4.4 แบ่งนักเรียนสวมบทบาทปรัศนีดาราชาย นักร้องชาย ดาราหญิง นักร้องหญิง หรือ นักกีฬาชายและหญิงอย่างละ 4 คน เป็นพิธีกรนำรายการ 2 คน เป็นผู้เข้าร่วมรายการ 6 คน และที่เหลือคือผู้ชมรายการ

4.5 ให้นักเรียนที่รับบทบาทเป็นปรัศนีช่วยกันระดมพลังสมองวางแผนจะแสดงเป็นดารานักร้องคนใดจะเป็นดาราไทยหรือต่างประเทศ พร้อมหาภาพบุคคลนั้นๆมาประกอบและเตรียมบทพูดอธิบายลักษณะรูปร่างและข้อมูลส่วนตัวของบุคคลที่นักเรียนแสดงเป็นบุคคลเหล่านั้น (นักเรียนทุกคนนำรูปภาพมาในชั่วโมงเรียน แล้วค่อยให้เลือกภาพนั้นในชั้นเรียน)

4.6 นักเรียนที่เป็นผู้ร่วมรายการ พิธีกร และ ผู้ชมรายการช่วยกันระดมพลังสมองใน

การดำเนินรายการ เตรียมรูปแบบรายการ ตั้งคำถามที่ใช้ในการถามปรัศนี คำถามควรเป็นคำถามเดียวกันจำนวน 4 คำถาม และใช้ถามปรัศนีได้ทั้ง 4 คน (ครูเตรียมแบบฟอร์มให้แต่ละกลุ่ม โดยให้ตัวอย่างหัวข้อภาษาที่พูดในรายการ เช่น Greetings , Introducing the program , Introducing yourself / your guest or Questions for... แล้วให้นักเรียนเติมหัวข้อที่ต้องการลงไปรวมทั้งภาษาที่จะใช้ในการรายการ)

4.7 ครูให้นักเรียนค้นคว้าคำศัพท์ รูปแบบภาษา จากDictionary รูปภาพ เอกสารประกอบเกี่ยวกับลักษณะบุคคล รูปร่าง หน้าตา และ จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ

4.8 ให้นักเรียนฝึกซ้อมบทแต่ละคน และ เริ่มงานปฏิบัติ (ดำเนินรายการ)

ขั้นวางแผน (Planning)

4.9 ให้นักเรียนในกลุ่มข้อ 4.5 และ 4.6 เตรียมรายงานวิธีการปฏิบัติงานการตัดสินใจ ปัญหาที่พบและวิธีการแก้ไขปัญหา โดยใช้ภาษาอังกฤษในการรายงาน

ขั้นรายงาน / นำเสนอผลงาน (Report)

4.10ให้นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานโดยร่วมกันแสดงความคิดเห็นสรุปผลว่าใครคือผู้ที่เพื่อนในชั้นตัดสินใจออกไปเที่ยวด้วยและด้วยเหตุผลอะไร ครูและนักเรียนที่ฟังบันทึกปัญหาภาษาที่เกิดในขณะที่รายงาน

ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษาและฝึกปฏิบัติ (Language focus)

ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

4.11 นักเรียนแต่ละบทบาทระบุถึงปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการอธิบายถึงลักษณะบุคคล การแต่งกาย ของนักเรียนในระหว่างทำงานปฏิบัติและการรายงานผลการปฏิบัติหลังจากนั้นช่วยกันวิเคราะห์โครงสร้างสำนวนทางภาษาที่เกิดขึ้นและช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง

4.12 ครูให้นักเรียนได้ฟังเทปจากเจ้าของภาษาในเรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล พร้อม tape script เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตการใช้รูปแบบภาษา

ขั้นฝึกปฏิบัติหรือฝึกการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Practice)

4.13 ให้นักเรียนฟังเทปการบรรยายลักษณะของบุคคลในรูปภาพและใส่หมายเลขบอกลำดับลักษณะของบุคคลตามลำดับ ทำใบงานที่1 (Task 1)

4.14ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อ หาส่วนหนึ่งของจดหมายที่เพื่อนเขียนติดต่อกัน (a letter to a pen pal) (Task 2) และให้นักเรียนเขียนบรรยายตัวเองลงในจดหมายโดยไม่เขียนชื่อตนเองหลังจากนั้นครูจะรวบรวมแล้วหยิบแจกให้นักเรียนทุกคนได้อ่านและหาว่าคนนั้นเป็นใคร

4.15 ครูให้นักเรียนเขียนบรรยายเป็นรายบุคคล ในหัวข้อ Dream Person และนำข้อเขียนของนักเรียนมาติดบอร์ดแสดงให้นักเรียนคนอื่นๆได้อ่าน (งานเขียนนี้ตรวจความถูกต้องของภาษาจากครูก่อน)

5. สื่อการเรียนรู้ รูปภาพดารา นักร้อง นักกีฬา แถบบันทึกเสียง

6. การวัดและประเมินผล

- ผลงานและการแสดงบทบาทสมมติ
- การรายงานปฏิบัติงาน

7. กิจกรรมเสนอแนะ -

8. บันทึกผลหลังสอน (ผลการสอน/ปัญหา/ข้อเสนอแนะ)

8.1 ผลการสอน.....

8.2 ปัญหาอุปสรรค.....

8.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางกัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย)

Task 1

WHO IS IT?

A Listen to the speakers describe these people. Number the people from 1 to 5.

Taken from New Interchange student's book 1

Task 2

1.Read the following part of a letter to a pen pal.

> Dear Sandra,
>
> Thank you for your message. I'm glad you are my pen pal. You want to know what I look like? Well, I'm tall, I have long hair, and I wear glasses. Oh, and I often wear big earrings. I'll send you some photos.

2. Write your own description to a pen pal on this paper. Don't write your name!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Tape script

Task 1

1. Woman : I think Brian's good-looking. He's pretty tall, with dark brown hair and a mustache. He's about thirty.

2. Man: Tina's eighteen. She's got pretty red hair shoulder length and very curly and she always wears interesting glasses, just for fun.

3. Woman: Rosie is pretty tall for her age. She has long blonde hair and wears contact lenses. She just turned ten.

4. Man: Tim's about twenty-three. He's fairly short and a bit heavy. He needs to lose some weight.

5. Woman : Alice is very tall, and she's got long black hair. She's around twenty-five. Oh, and she's very slim. She looks like a fashion model.

แบบทดสอบ Pre-test และ Post-test

วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 41102

****

LISTENING

Part I. Listening comprehension test (Items 1- 10)

1.1 Listen to the conversation between Daniel and Emily about shopping, and tick (✓) the correct box. (Items 1-3)

ITEM	DO THEY BUY IT? WHY?
1. rollerblades	a.☐ No. They're too expensive. b.☐ Yes. They're pretty ones. c.☐Yes. They're inexpensive. d.☐No. They aren't pretty.
2. a cap	a.☐ No. It's really unreasonable. b.☐ Yes. It's very reasonable. c.☐ Yes. It's very expensive. d.☐ No. it isn't a great cap.
3. sunglasses	a.☐ No. They don't fit him. b.☐ Yes. They're nice. c.☐ No. They aren't the right price. d.☐ Yes. They are the right size.

1.2 Anne and Sue are at a department store . Listen to their conversation . Tick (✓) the best response. (Items 4-5)

4. What does Anne buy ?

a. ☐ An expensive Jacket

b. ☐ A skirt with the bird on it

c. ☐ A colourful bird

d. ☐ A T-shirt with the bird on it

5. What does Sue think of it ?

a. ☐ It's cheap.
b. ☐ It isn't pretty.
c. ☐ It isn't on sale.
d. ☐ It has pretty colours.

1.3 Jason is on holiday with some friends. He telephones his father.

Listen to Jason's telephone conversation with his father.

Fill in the blank by putting a tick (✓) in the correct box. (Items 6-8)

6. The journey was very .....

a. ☐ short
b. ☐ far
c. ☐ good
d. ☐ near

7. Today the weather is .....

a. ☐ rainy
b. ☐ snowy
c. ☐ cloudy
d. ☐ sunny

8. The skiing is really great because there is..... snow here.

a. ☐ light
b. ☐ small
c. ☐ a little bit
d. ☐ lots of

1.4 You will hear Bob talking about his family. Listen and choose the correct name under each member of the family. (Items 9)

9.

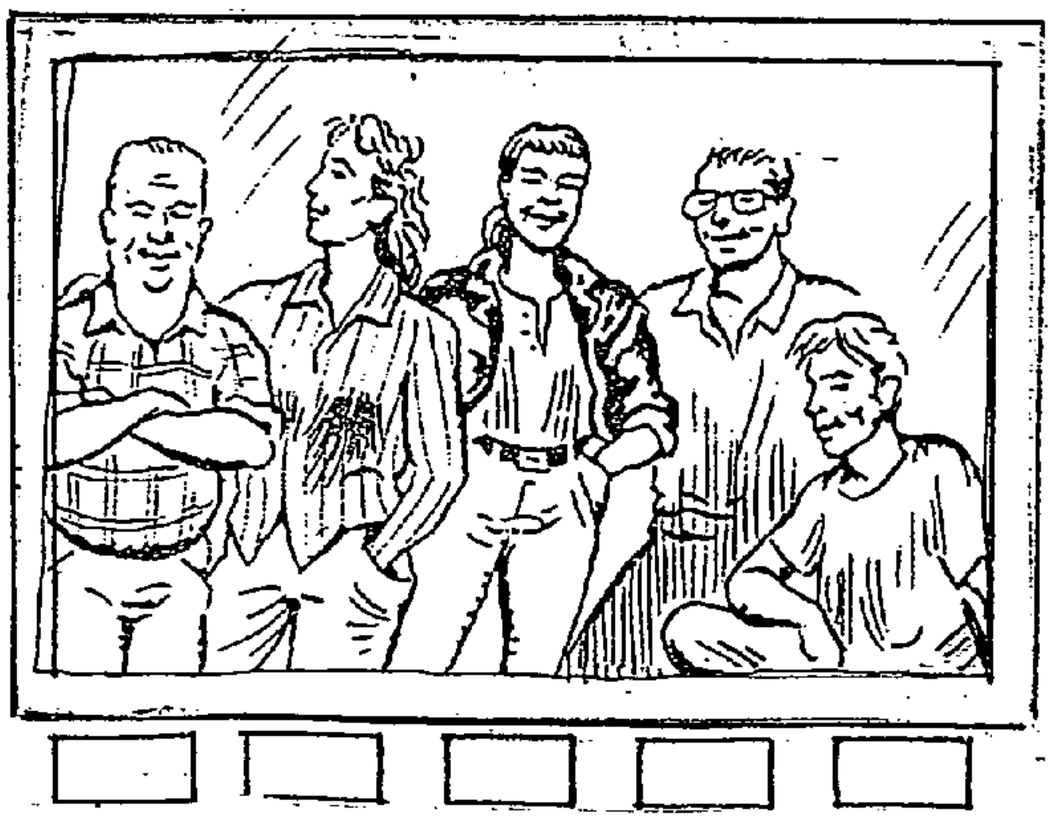

a. father , me , Ellen , Karen , David
b. father , Ellen , Karen , David , me
c. me , Ellen , Karen , David , father
d. father , Ellen , Karen , me , David

1.6 You will hear the woman talking about herself. Listen to her story and put the pictures 1-6 in the correct order .

10. a. 6 , 1 , 2 , 5 , 3 , 4 b. 6 , 5 , 1 , 2 , 3 , 4

c. 6 , 1 , 5 , 3 , 4 , 2 d. 6 , 5 , 2, 3 , 4 , 1

Everyday English

Part II. Speaking test (Items 11-20)

Directions :In each of the following situations, what should you say or respond ?

Choose the best alternative.

11. Sarah would like her husband, Robert, to meet all her friends. Her husband says "......"

a. What's new? b . How are you?

c. Nice to meet you . d . How about you?

12. Wimon asks you what your mother does. Your answer is "....."

a. She has a very large family.
b. She's doing his work carefully.
c. She's the manager of a bank.
d. She's a very hard-working woman.

13. You are a salesclerk at a clothes shop. A customer has just got into the shop. What would you say ?

a. Hello. Why are you here?
b. Hello. What can I do for you?
c. Thank you very much for shopping here.
d. Did you see anything you like?

14. You want to buy a shirt on sale in the department store. You see one that you like , but it is too small. You ask the sale assistant. "....."

a. Can you make it bigger, please?
b. Do you have a larger size?
c. Will you sell me a bigger one?
d. Is the sale still on for all sizes?

15. You ask your friend, "....." When he replies, " Reading magazines is a pleasant pastime."

a. What kind of book do you like?
b. What's your favourite free time?
c. What will you do at this weekend?
d. Why do you like reading magazines?

16.You tell your friend that you are going up-country. So he asks you : "....."

a. What 's going on here?
b. What do you like most about the country?
c. What will you do during the holiday?
d. What's about your home town?

17. You ask Malee what she would like to do this afternoon. She says "....."

a. I want to do aerobics.
b. I don't want to.
c. Yes, if you want.
d. I think the weather is marvellous.

18. As you are going out of the shop, the shopkeeper says pleasantly "....."

a. Where are you going?
b. Watch your purse.
c. Did you forget to pay me?
d. Please come again.

19. You are in a department store. The assistant asks you what he can do for you. You reply "....."

a. No, nothing.
b. I'm just looking , thank you!
c. I don't need your help.
d. I don't buy anything.

On a holiday

20. Peter: .....

Sue: They say it's quite warm and sunny.

a. How is the trip to Hua Hin?
b. What do they like in Hua Hin?
c. What's the weather like in Hua Hin.
d. How do they enjoy making a trip to Hua Hin?

READING

Part III. 1.1 Read these passages about a student to have a job. Then choose the correct answer. (Items 21 to 23)

IS IT GOOD IDEA FOR A STUDENT TO HAVE A JOB?

Brandon Smith

Lauren Russell

Erica Davis

Brandon Smith

I'm a junior in high school, and I have a part-time job in a restaurant. I wash dishes on Saturdays and Sundays from 8:00 until 4:00. I earn $ 5.50 an hour. It isn't much money, but I save almost every penny! I want to go to a good university, and the cost goes up every year. Of course, I spend some money when I go out on Saturday nights.

Lauren Russell

I'm a senior in high school. I have a job as a cashier in a grocery store. The job pays well – about $ 6.75 an hour. I work every weeknight after school from 4:00 until 8:00. I don't have time for homework, and my grades aren't very good this year. But I have to work, or I can't buy nice clothes and I can't go out on Saturday nights. Also, a car costs a lot of money.

Erica Davis

I'm a freshman in college. College is very expensive, so I work in a law office for three hours every weekday afternoon. I make photocopies, file papers ,and sort mail for $ 8.25 an hour. The job gives me good experience because I want to be a lawyer someday. But

I don't want to work every semester. I need time to study.

21. What is **true** according to Brandon's story ?

a. He earns $ 88 per week.

b. He works 18 hours a week.

c. He does a part-time job to buy a car.

d. He doesn't go out on the weekend.

22. What is **true** according to Lauren's story ?

a. She works 22 hours a week.

b. She earns much more money than the others. (Brandon & Erica)

c. She doesn't have time for homework but she can get a good mark.

d. She does the part-time job every weekday.

23. What is **true** according to Erica's story ?

a. She is doing a part – time job to earn money for college.

b. She works 20 hours a week.

c. She doesn't get good job experience.

d. She is a sophomore in her college.

1.2 Read this recipe and then choose the correct answer. (Items 24 to 25)

Special on teriyaki sauce! Use it in this recipe.

Chicken Teriyaki

Ingredients :

1 chicken

½ cup teriyaki sauce

1 onion, chopped

1 cup of vegetables, such as mushrooms

2 tables spoons oil

Instructions

Pour the teriyaki sauce over the chicken, and let this stay in the refrigerator for 2 hours. Heat the oil in a large heavy pan. Add the chicken with the sauce, and cook. After the chicken is brown, add the vegetables and cook them. Serve with rice. Serves 4

24. How many ingredients are there in " Chicken Teriyaki " ?

a. 2 b. 3 c. 4 d. 5

25. How should you cook the chicken?

a. Roast it in the oven.

b. Fry it in the pan

c. Grill it in the metal bar

d. Bake it in the oven

1.4 Read the magazine article. Choose the best answers. (Items 26-28)

Parents & Children

We interviewed Lucy Johnson, 15, and her mother, Mrs. Amanda Johnson. Amanda has a full time job as a school secretary and she expects Lucy and her brother Marcus to help in the house.

LUCY	LUCY'S MOTHER
I think housework is a waste of time ! I don't mind doing the vacuuming or emptying the rubbish, but I really hate cleaning the bathroom and doing the washing-up. I have to clean the bathroom once a week and I also have to do the washing-up every evening. It really gets on my nerves. Mum says my bedroom is very untidy but I don't think it's a problem. OK, there are some clothes on the floor but it's my room. I say to her " shut the door and don't worry. I'll tidy it up next week. My brother Marcus doesn't have to do very much at home. He posts Mum' s letters and he waters the plants, but that's not difficult. He sometimes has to help me clear the table and do the washing-up together, he just washes one or two cups and then runs up to his room.	I don't mind doing all the cooking, the washing and the ironing , but I am certainly not going to do everything. When I want Lucy to do something, I sometimes have to ask her three or four times. She often just refuses, or **goes off in a huff.** Her bedroom is very untidy. There are a lot of smells in there- food, old cups of coffee and trainers. The strongest smell is her perfume. It's strong enough to cause an explosion! She says her brother Marcus doesn't have to do much. Well , he's younger than she is , so he only does small jobs. I worry about Lucy. What is she going to be like when she's older and she' s got a place of her own?

26. The phrase ' **goes off in a huff** ' (column of Lucy 's Mother) means..... .

a. feel angry b. feel pleased c. feel joyful d. feel excited

27.What is Lucy ' s bedroom like?

a. It's tidy. b. It's well – organized. c. It's clean. d. It's messy.

28. Which is **true** according to this passage?

a. Everyone in this family bores the housework.

b. The children in this family like doing housework.

c. Their mother blames her lazy children for not helping in the house.

d. Lucy' s mother wants all the children stop doing household job.

1.5 Read the conversation in the picture and then choose the best answer.

(Items 29 -30)

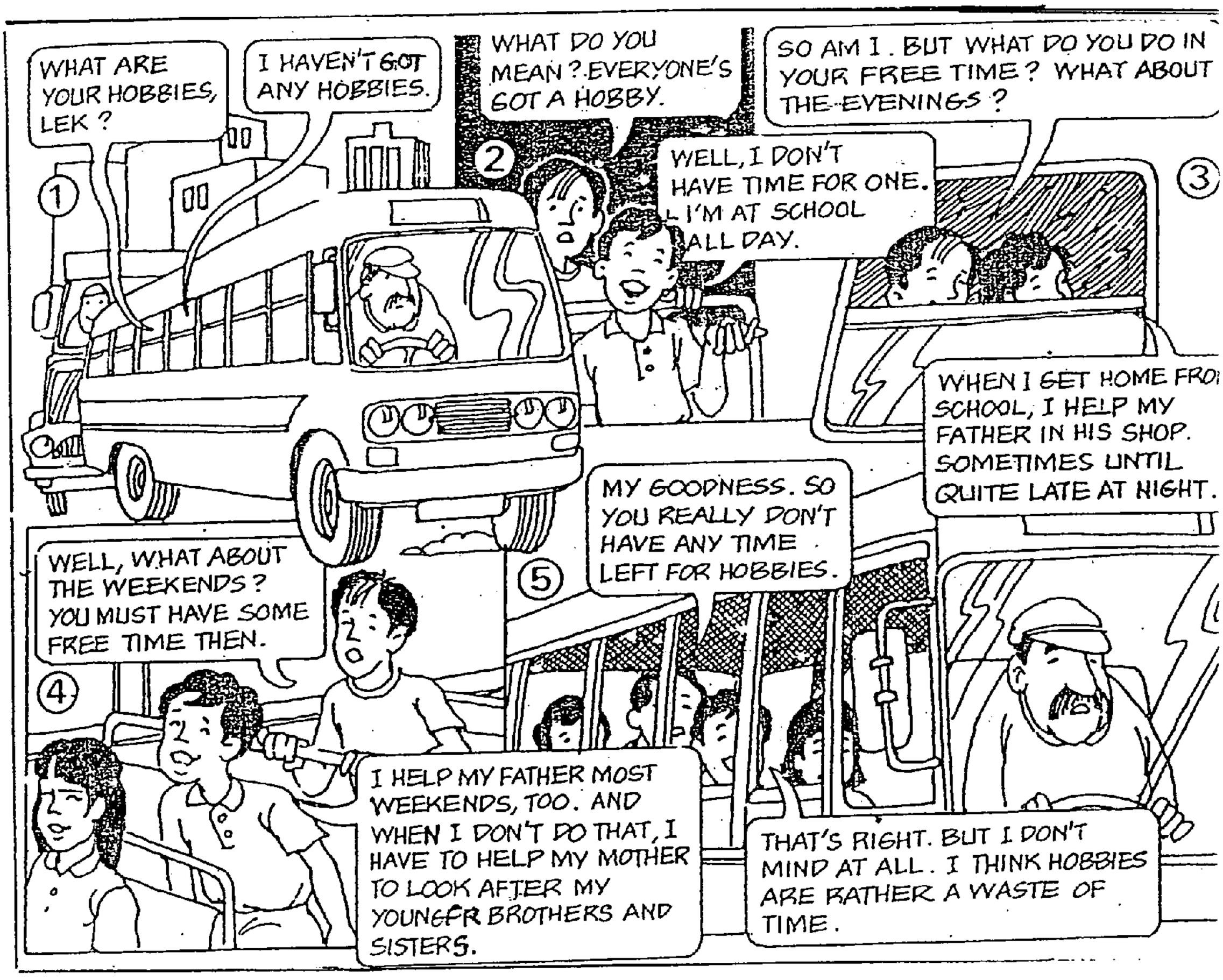

29. What is the relationship between Lek and the members in the family?

a. He is the eldest child.

b. He is the second child.

c. He is the middle child of three.

d. He is the youngest child.

30. What is the value that readers learn from Lek's example?

a. Young people are responsible for helping their parents.

b. Young people often rebel against their parents.

c. Young people stay home and take care of themselves.

d. Young people should spend a lot of time on entertainment.

WRITING

Part IV. 1.2 Rearrange the following sentences in the right order. These sentences are how to cook scrambled eggs. (Item 31)

A. After that, cook slowly for about three minutes and stir the egg mixture once or twice with a spoon.

B. Then heat some butter in a frying pan.

C. First , mix two eggs in a cup.

D. Next , pour the egg mixture into the pan.

E. Finally, pour the scrambled eggs onto a plate.

31. a. C , B , D, A , E b. C , D ,B , A , E

c. C , A , D , B , E d. C , A , B , D , E

1.3 Complete Porn's letter by choosing the best word (a, b, c or d) for each space. (Items 32- 35)

Dear Nid,

What are you going to do next weekend? I'm going to .....32..... a party on Saturday evening. .....33.....you like to come ? And can .....34.....bring your CD player with you? .....35.....is out of work.

I hope you can come.

Love,

Porn

32. a. have	b. make	c. do	d. run
33. a. Would	b. Could	c. Can	d. Will
34. a. she	b. you	c. I	d. it
35. a. My	b. Our	c. Mine	d. Yours

1.4 Read this information about Luke. Choose the best word in (a, b, c ,or d) for each space. (Items36- 40)

My name is Luke Freeman. I am a twenty-two-year-old student from Australia. I study Spanish at University of London. My interests are travelling and playing tennis I don't like reading or football.

FIND A FRIEND CLUB

First Name : **36.** .....

Surname : **37.** .....

Age : **22**

Nationality : **38.** .....

Job : **39.** .....

Foreign Language (s) **40.** .....

Hobbies : travelling and playing tennis

36. a. Freeman b. Luke c. Mr. Freeman d. Luke Freeman

37. a. Freeman b. Luke c. Mr. Luke d. Mr. Luke Freeman

38. a. Spanish b. British c. Australian d. Austrian

39. a. A tourist b. A football player c. A tennis player d. A student

40. a. English b. Spanish c. Austrian d. French

Listening

Tape script I (No. 1 to No. 3)

1. Daniel : Look at these ! Rollerblades ! I really want a pair.

Emily : But they are pretty expensive. They 're $ 165!

Daniel : Oh, yeah. You're right. A hundred and sixty-five dollars is too expensive.

2. Daniel : Here's a great cap for you !

Emily : That one ? Hmm. Is it expensive ?

Daniel : Not really . It's only $ 9.95.

Emily : Nine ninety-five is very reasonable. I think I'll take it.

3. Emily : What do you think of those sunglasses ? They 're only $ 16.

Tim : They're nice. Try them on.

Daniel : Oh, no. I think they're too big.

Emily : You're right . They are too big.

(Taken from New Interchange 1)

Tape script I I (No. 4 to No.5)

Anne : Wow! That jacket is really expensive ! I don't want to spend that much money.

Sue : Oh, look. There are some things on sale over there.

Anne: Oooh, you're right ! These T-shirts are really nice. And they're cheap , too. I like this one with the bird on it.

Sue : That is nice! And the colors are really pretty.

Anne : Great ! I'll take it.

(Taken from New Interchange 1)

Tape script I (No. 6 to No. 8)

Listen to Jason's telephone conversation with his father.

Dad : Hello.

Jason : Hi Dad it's me, Jason.

Dad : Hello, Jason. How's everything ?

Jason : Great ! We arrived last night. It's brilliant here.

Dad : What was the journey like ?

Jason : OK. It was very long-well, it was by bus-but we stopped at lots of places on the way.

.....

Dad : And what's the weather like ?

Jason : Well, it's a bit up and down. Yesterday wasn't very nice. It rained.

Dad : Rained ? Oh, but surely it doesn't rain at this time of year out there?

Jason : Sometimes it does, but today is lovely. It's warm and sunny.

Dad : Oh, good. How are the others?

Jason : Well, Katie and Mike are sitting outside in the sun.

Dad: What's the temperature ?

Jason : It's about ten degrees in the sun today, but it's going to drop to minus five to night.

.....

Dad : What about the snow ?

Jason : Oh, there's lots of snow, especially here, high up . And they say it's going to snow again to night. The skiing is going to be really great tomorrow. Anyway, must go.

Dad : OK. Bye Jason, thanks for calling.

(Taken from Snapshot intermediate)

Tape script I (No. 9)

9. This is my father in the checked shirt on the left. And that's my brother David on the right in the T-shirt. The one with the striped blouse is my sister Ellen. Oh, this is Karen in the jacket. And the other one is me.

(Taken from Listen Carefully by Jack C. Richard)

Tape script I (No. 10) Talking about yourself

I wake up every morning about 8:00 . Then I go jogging in the park. After that, I usually eat breakfast-orange juice and an egg and toast-and then I clean my apartment for about an hour. After that, I call my friends and talk on the telephone for about 30 minutes or an hour. I'm a coach for a children's soccer team , and in the afternoon , we have practice- from 3:00 to 4:00.

(Taken from Real Time English)

แบบประเมินงานปฏิบัติ

งาน.....รายวิชา.....

ชั้น.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้ผู้ประเมินให้ระดับคะแนนผลงานทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับคะแนนที่ได้

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหาสาระ			การเรียบเรียง			การใช้ภาษา			การจัดรูปแบบของงานปฏิบัติ			การนำเสนอผลงาน			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	15

เกณฑ์การให้คะแนน 3 คือ ดี 2 คือ พอใช้ 1 คือ ปรับปรุง

ระดับคะแนน 11 - 15 คะแนน หมายถึง ดี

6 - 10 คะแนน หมายถึง พอใช้

1 - 5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ

รายการประเมิน	ระดับคะแนนคุณภาพผลงาน		
	1	2	3
1.เนื้อหาสาระ	พูดหรือเขียนอธิบายเนื้อหาไม่ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาตรงประเด็นและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนดให้เป็นส่วนน้อย	พูดหรือเขียนอธิบายเนื้อหาพอเข้าใจ ใช้หน้าที่ทางภาษาส่วนใหญ่ตรงประเด็น สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนด	พูดหรือเขียนอธิบายเนื้อหาดีครบถ้วน ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาได้เหมาะสมตรงประเด็นและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนด
2.การเรียบเรียง	การเรียบเรียงความคิด เนื้อหาระบบการนำเสนอยังขาดความต่อเนื่องอยู่บ้างและยังไม่สมเหตุสมผล	การเรียบเรียงความคิด เนื้อหาระบบในการนำเสนอ ส่วนใหญ่ต่อเนื่องสมเหตุสมผล จับใจความสำคัญได้	การเรียบเรียงความคิด อย่างมีระบบ ชัดเจน กระชับ ใจความสำคัญชัดเจน เนื้อหาการนำเสนอดี เนื้อความทั้งหมดมีความต่อเนื่องสมเหตุสมผล เป็นลำดับขั้นตอนก่อน-หลัง
3.การใช้ภาษา	พูดได้ช้าต้องอาศัยบทพูดช่วย พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ท่าทางประกอบบ้าง ออกเสียงไม่ชัดเจนทำให้เข้าใจยากต้องตั้งใจฟังจึงเข้าใจ ใช้คำศัพท์สำนวนโครงสร้างประโยค การเรียงคำหลายส่วนไม่สอดคล้องเหมาะสมกับเรื่องที่พูดหรือเขียน บทบาทหรือสถานการณ์ที่ได้รับ	พูดได้ต่อเนื่อง หยุดคิดในการพูดบ้าง มีความมั่นใจในการพูด ออกเสียงได้ชัดเจน สามารถสื่อความได้ พยายามที่จะสื่อสารและใช้ท่าทางช่วย ใช้คำศัพท์สำนวน โครงสร้างประโยค จัดเรียงคำ ส่วนใหญ่สอดคล้องตรงประเด็นกับเรื่องที่พูดหรือเขียน บทบาท หรือสถานการณ์ที่ได้รับ	พูดได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด มีความมั่นใจในการพูด สามารถออกเสียงได้ชัดเจนเหมาะสม สามารถสื่อความได้ชัดเจน พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและท่าทางเพื่อการแสดงออก ใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ โครงสร้างประโยค การเรียงคำได้สอดคล้องตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด หรือเขียน บทบาทหรือสถานการณ์ที่ได้รับ
4.การจัดรูปแบบของงานปฏิบัติ	การวางรูปแบบของงานปฏิบัติไม่น่าสนใจ สีสันไม่เป็นธรรมชาติ	การวางรูปแบบค่อนข้างเหมาะสม น่าสนใจ มีภาพประกอบ มีสีสันสวยงามเป็นธรรมชาติ	การวางรูปแบบได้เหมาะสมกับงานปฏิบัติ มีสีสันสวยงาม มีภาพประกอบทำให้น่าสนใจที่จะติดตาม
5.การนำเสนอผลงาน	การใช้รูปแบบนำเสนอไม่น่าสนใจ ไม่สบตา มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังน้อยมาก ใช้วิธีการอ่านรายงานข้อความตามที่จดบันทึก	ใช้รูปแบบนำเสนอค่อนข้างน่าสนใจ มีการสบตาและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังค่อนข้างดี	ใช้รูปแบบวิธีนำเสนอที่หลากหลายเร้าความสนใจ ใช้อุปกรณ์สื่อประกอบ มีการสบตาและปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังดี

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่.....

<u>คำชี้แจง</u>

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้เรียนตลอดจนการเห็นประโยชน์และคุณค่าทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยให้ผู้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว<u>ให้เลือกตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและตอบให้ครบทุกข้อ</u> <u>คำตอบของผู้เรียนจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับไม่นำมาเปิดเผย</u> <u>คำตอบของนักเรียนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัย และจะนำผลรวมไปใช้ในงานวิจัยทางวิชาการเท่านั้น</u> ฉะนั้นขอให้ผู้เรียนตอบด้วยความสบายใจ แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ไม่มีข้อใดถูกหรือผิดและคำตอบของผู้เรียนไม่มีผลต่อการพิจารณาคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ประการใด

2. วิธีตอบแบบสอบถาม กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละช่องเดียวเท่านั้น ในข้อหนึ่งๆจะมีคำตอบ 5 ระดับโดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงและบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. วิชาภาษาอังกฤษ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก					
2.คนที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษก็สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ถ้ามีความพยายามและความเอาใจใส่					
3.การเรียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ได้รับความรู้ใหม่					
4.การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจภาษาอังกฤษรอบ ๆตัวมากขึ้น					
5.เมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆแล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า					
6.ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามีความสนใจและตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี					
7.ข้าพเจ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ได้เหมือนเจ้าของภาษา					
8.ภาษาอังกฤษไม่สำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
9. ข้าพเจ้าจะหาโอกาสที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสถาบันภาษาต่าง ๆ					
10. การฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษและการฟังเพลงภาษาอังกฤษ เป็นการเพิ่มพูนความรู้แล้วยังทำให้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากขึ้น					
11.ถ้าสามารถเลือกเรียนได้ข้าพเจ้าจะไม่เลือกวิชาภาษาอังกฤษ					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจถ้าต้องขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13.ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษแม้ว่าภาษาอังกฤษจะไม่ใช่ภาษาประจำชาติ					
14.เรียนภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15.ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการทำกิจกรรมที่ครูให้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
16.กิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆได้ดี					
17.ข้าพเจ้าสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาในปัจจุบันได้โดยไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ					
18.กิจกรรมการฟัง-พูดภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าแสดงออกทางภาษาได้เต็มที					
19.ข้าพเจ้าชื่นชมบุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้อง ข้าพเจ้าจะพยายามทำให้ได้					
20.ภาษาอังกฤษมีคุณค่าต่องานธุรกิจ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษา					

แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่.....ชั้น.....

<u>คำชี้แจง</u>

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสำรวจความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ ว่าผู้เรียนกระทำเช่นนั้นมากน้อยเพียงใดโดยใช้กฎเกณฑ์ดังนี้

1. ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้เรียน <u>โดยทำเป็นประจำ</u> ให้ผู้เรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่า " **ทุกครั้ง** "
2. ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้เรียน <u>โดยทำบ่อย</u> ให้ผู้เรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่า " **บ่อยครั้ง** "
3. ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้เรียน <u>โดยทำบ้าง</u> ให้ผู้เรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่า "**บางครั้ง** "
4. ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้เรียน <u>โดยทำน้อยครั้ง</u> ให้ผู้เรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่า " **น้อยครั้ง** "
5. ถ้าข้อความสอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้เรียน <u>โดยไม่เคยทำเลย</u> ให้ผู้เรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่า " **ไม่เคยเลย** "

หมายเหตุ

1. คำตอบของผู้เรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด และ ไม่มีผลต่อคะแนนเรียน ผู้เรียนมีอิสระเต็มที่ในการเลือกตอบ คำตอบของผู้เรียนจะมีประโยชน์และคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อตอบตามความรู้สึกส่วนตัว ตามความเป็นจริงของผู้เรียนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนผู้อื่น
2. ในกรณีที่สถานการณ์ไม่เกิดกับตัวผู้เรียน ให้สมมติว่าเกิดสถานการณ์เช่นนั้น ผู้เรียนปฏิบัติตามตัวเลือกดังกล่าวในระดับเกณฑ์ใดข้างต้น
3. โปรดตอบคำถามทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของผู้เรียนทุกท่าน

ข้อความ	การกระทำ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
1.ข้าพเจ้ากล้าซักถามข้อสงสัยเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2. ข้าพเจ้ามักจะแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ					
3.ข้าพเจ้ากล้าที่จะตอบคำถามหรือเดาคำตอบถึงแม้ว่าไม่มั่นใจในคำตอบเมื่อครูตั้งคำถามในขณะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4.ข้าพเจ้ามักจะใช้ภาษาอังกฤษสั้น ๆง่าย ๆพูดแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกที่แท้จริง					
5. ข้าพเจ้ากล้าพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติที่เข้ามาสอนในโรงเรียน					
6. ข้าพเจ้ากล้าที่จะบอกครูชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อให้อาจารย์พูดซ้ำในสิ่งที่ข้าพเจ้าฟังไม่ทัน					
7.ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษให้คำแนะนำเล็ก ๆน้อย ๆแก่ชาวต่างชาติที่ได้พบเมื่อไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เหมาะสม					
8. ข้าพเจ้ากล้าพูดแนะนำตนเองหรือเล่าเรื่องราวต่าง ๆที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อน ครู หรือ คนรอบข้างทราบโดยไม่เคอะเขิน					
9. ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษพูดทักทายเพื่อน ๆทุกครั้งที่มีโอกาสแม้อยู่นอกชั้นเรียน					
10. ข้าพเจ้ากล้าพูดภาษาอังกฤษแม้จะมีการพูดผิดไวยากรณ์บ้าง					
11.ข้าพเจ้ากล้าคิด กล้าทำ และ รู้จักแก้ปัญหา เนื่องมาจากกิจกรรมที่ครูได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระมีการแสดงความคิดเห็นและให้ทำงานเป็นคู่เป็นกลุ่ม					
12. ข้าพเจ้าจะฝึกพูดภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส					
13. ข้าพเจ้าจะพยายามใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการพูดตอบรับคำยกย่องชมเชยจากคู่สนทนา					
14.ข้าพเจ้าจะสบตากับคู่สนทนาทุกครั้งขณะสนทนาด้วยการใช้ภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	การกระทำ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
15. ข้าพเจ้าจะใช้ภาษาท่าทาง(Non-verbal) ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเมื่อเกิดปัญหาในการใช้ข้อความภาษาอังกฤษ					
16. ข้าพเจ้าจะใช้คำพูดรวมทั้งภาษาท่าทางที่เหมาะสมในการแสดงความไม่เห็นด้วยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ					
17. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษด้วยน้ำเสียงดังฟังชัดถึงแม้จะมีผู้มาสังเกตการพูดของข้าพเจ้า					
18. ข้าพเจ้าจะแสดงความสามารถของตนเองตามโอกาส เช่น สมัครเข้าร่วมแข่งขันทำกิจกรรมในชุมนุมภาษาอังกฤษ หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ					
19. ข้าพเจ้ากล้าที่จะนำผลงานของตนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปให้เพื่อนและผู้ปกครองดู					
20.ข้าพเจ้ากล้าปฏิเสธคำขอร้องของครูผู้สอนหากพบว่าตนเองไม่สามารถปฏิบัติตามได้					

ภาคผนวก ข

- แสดงผลของการหาค่า E1/ E2
- ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ค่า t – test ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- ค่า t-test ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- คะแนนกลุ่มทดลองจาก

  แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

  แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

  แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง แสดงผลของการหาค่า E1 / E2 (การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้)

นักเรียน	ค่า E1 คะแนนการทำแบบฝึกหัดหลังการเรียนแต่ละแผนการเรียนรู้ ทั้ง 6 แผน (30 คะแนน)	ค่า E2 คะแนนสอบหลังเรียนครบทั้ง 6 แผนการเรียนรู้ (30 คะแนน)
1	25	23
2	25	25
3	26	23
4	24	22
5	27	27
6	24	19
7	26	23
8	27	23
9	27	20
10	27	22
11	23	24
12	22	20
13	28	24
14	26	26
15	29	27
16	28	25
17	20	21
18	27	25
19	29	25
20	29	25
21	27	25
22	29	30
23	28	26
24	29	27
25	29	28
26	27	28
27	25	25
28	22	22
29	26	22
รวม	761 E1=87.47	702 E2=80.69

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.68	0.38	21	0.74	0.59
2	0.66	0.36	22	0.31	0.31
3	0.63	0.43	23	0.63	0.66
4	0.62	0.41	24	0.65	0.77
5	0.78	0.33	25	0.68	0.39
6	0.59	0.34	26	0.21	0.50
7	0.50	0.23	27	0.66	0.74
8	0.56	0.44	28	0.47	0.37
9	0.37	0.24	29	0.50	0.41
10	0.54	0.68	30	0.74	0.89
11	0.69	0.53	31	0.20	0.20
12	0.69	0.22	32	0.77	0.88
13	0.68	0.71	33	0.80	0.51
14	0.52	0.63	34	0.50	0.43
15	0.57	0.23	35	0.51	0.39
16	0.43	0.24	36	0.71	0.55
17	0.72	0.29	37	0.69	0.55
18	0.64	0.35	38	0.72	0.65
19	0.78	0.28	39	0.60	0.72
20	0.78	0.23	40	0.78	0.71

ค่า t-test ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	t-test
1	4.26
2	3.67
3	5.01
4	5.01
5	3.81
6	3.89
7	4.10
8	3.70
9	5.45
10	3.99

ข้อที่	t-test
11	3.67
12	6.27
13	4.37
14	3.85
15	5.89
16	5.25
17	4.66
18	6.29
19	3.69
20	3.98

ค่า t-test ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	t-test
1	4.59
2	4.61
3	6.93
4	6.89
5	5.05
6	5.25
7	7.75
8	4.87
9	6.59
10	5.03

ข้อที่	t-test
11	6.21
12	6.27
13	4.69
14	5.75
15	5.72
16	7.50
17	4.80
18	6.77
19	6.53
20	6.49

คะแนนกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ		แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการภาษาใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
	คะแนนก่อนการทดลอง 40 คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 40 คะแนน	คะแนนก่อนการทดลอง 100คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 100คะแนน	คะแนนก่อนการทดลอง 100คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 100คะแนน
1	25	30	77	81	60	68
2	13	24	65	78	77	82
3	17	21	70	83	54	55
4	17	26	80	82	55	57
5	17	21	79	81	50	57
6	12	25	71	71	39	55
7	22	31	84	87	70	76
8	23	24	80	82	47	52
9	27	28	82	91	81	83
10	25	33	80	89	55	71
11	29	33	73	77	54	70
12	23	28	56	72	46	53
13	13	24	66	72	43	52
14	22	26	71	71	50	68
15	18	35	84	88	74	77
16	24	33	84	84	74	81
17	24	29	87	88	68	82
18	22	26	76	78	70	75
19	19	23	87	90	51	83
20	26	32	85	85	56	64

คะแนนกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ		แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการภาษาใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
21	18	27	73	77	53	54
22	32	33	87	88	67	70
23	22	25	75	81	44	52
24	18	24	82	93	73	74
25	27	30	83	92	54	61
26	28	33	83	84	49	51
27	20	27	65	76	49	56
28	14	18	71	77	41	52
29	16	20	70	73	54	66
30	23	28	76	83	54	64
31	23	33	83	82	61	70
32	29	32	81	82	48	51
33	33	37	84	84	56	68
34	20	23	71	76	44	58
35	27	30	78	80	67	72

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางกัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนไทย
วันเดือนปีเกิด	8 พฤศจิกายน 2505
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	77/4 หมู่บ้านเสนานิเวศน์ ถ.พหลโยธิน แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว จ.กรุงเทพฯ 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ ถ. เทอดไท เขต ธนบุรี จ.กรุงเทพฯ 10600

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514	ประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง
พ.ศ. 2517	ประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดหนัง
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
พ.ศ. 2526	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตรวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ (ธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (Cert. In ESC. (Business)
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Dip. In TEFL) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ